ANUL X No. 2908

Ediţia de seară

SAMBATA 9 AUGUST 1897

Abonamente

Incep la 1 şi 15 ale fie-cărei lunĭ şi se plătesc înainte:

Un an în ţară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Şase lunĭ 15 „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ 18 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te fereştĭ Romîne de cuiŭ streĭn în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administraţia ziarului

Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „

La un mare număr de liniĭ se fac reducţiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administraţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Şase paginĭ
la fie-care ediţie

PARALELĂ

Cele ce se întîmplă în Spania ar trebui să ne dea de gîndit nouă Romînilor. La noĭ ca şi acolo sistemul parlamentar este falşificat şi totul ce se face este pentru ochiĭ lumeĭ. De fapt însă absolutizmul domneşte, clasele stăpînitoare îşĭ împart puterea şi—ambele partide, conservatoriĭ ca şi liberaliĭ,—cînd sînt la putere, se luptă cu învierşunare în potriva aspiraţiunilor maselor către emanciparea politică şi economică. Proletariatul însă începe în Spania să ĭa o mare importanţă. Aceasta e graţie industrializăreĭ ţăreĭ şi e natural ca simptomele carĭ se văd aĭurea să se observe şi în Spania. Incercările însă de organizare ale maselor populare sînt vecĭnic zădărnicite de către guvern. In aceste împrejurărĭ, aspiraţiunile de emancipare se concretizează într'un anarchizm violent, singurul mijloc de-a protesta în potriva nedreptăţilor sociale. Cînd acţiunea parlamentară ţĭ-e interzisă prin faptul falşificăreĭ vieţeĭ politice şi cînd chĭar şi mişcarea sindicală economică este oprită ca sediţioasă, e natural ca să nască în spiritul public, anarchizmul.

In Romînia se pot petrece ab lut aceleaşĭ lucrurĭ. Viaţa politică este nulă, totul este falşificat. De la rege purcede totul şi la rege totul ajunge. Maselor populare calea parlamentarizmuluĭ, graţie sistemuluĭ şi practiceĭ electorale, le este interzisă şi probabil că atuncĭ cînd actualele încercărĭ de organizaţie economică, vor fi socotite periculoase, vor fi sfărîmăte, *pe cale administrativă*.

Fireşte că Romînia, nu este încă industrializată. Ea însă merge, cu paşĭ repezĭ pe această cale. Industria creşte pe zi ce merge, comerciul ĭa o mare importanţă, industria minieră şi forestieră face progrese, aşa că nu este departe vremea cînd vom ajunge o ţară industrială în puterea cuvîntuluĭ şi odată cu aceasta va veni şi proletariatul.

In alte ţărĭ aspiraţiunile aceştiea a patra clasă pot fi canalizate prin organizaţiunĭ politice şi economice, prin lupta care se dă pentru cucerirea puterilor publice. In Anglia, în Franţa, în Belgia, în Germania şi Austria, în Italia chĭar, masele populare alcătuĭesc un partid politic aparte aŭ reprezentanţiĭ lor în parlament şi acolo anarchizmul nu prea are ce căuta, nu prinde rădăcină.

La noĭ, muncitoriĭ nu pot aspira în mod serios a cuceri puterile publice, cînd legea actuală electorală este absolut reacţionară, şi cînd ea se pune în aplicare în chipul ştiut. In privinţa mişcăreĭ economice, ea este la discreţia administraţieĭ într'o ţară în care absolutizmul este înfloritor şi în care moravurile şi precedentele constituţionale nu se cunosc. Pe de altă parte, reacţionarizmul oamenilor noştri politicĭ, din ambele partide, ne face să credem, că faţă de o mişcare puternică sindicală, eĭ vor procede cu brutalitate şi o vor nimici, sub prigonirĭ şi legĭ excepţionale.

In aceste împrejurărĭ, e uşor de prevăzut primejdia anarchistă. Masele nedreptăţite şi în neputinţă de a-şĭ arăta în mod legal doleanţele şi revendicările, vor protesta în mod ilegal, vor trimete în potriva lumeĭ capitaliste, în loc de deputaţĭ, bombe şi vor alcătui comploturĭ.

Pericolul anarchist ne ameninţă dar pentru viitor şi exemplul Spanieĭ ar trebui să deschida ochiĭ tuturor oamenilor politicĭ. Ar trebui de profitat de experienţele triste ale altor ţărĭ, ca să ne scutim de zguduirĭ nefolositoare şi primejdioase carĭ ne vor afunda pe de o parte şi maĭ adînc în reacţionarizm, ĭar pe de altă parte vor da naştere la protestărĭ energice din partea apăsaţilor, protestărĭ carĭ, la 1888, aŭ luat din partea ţărănimeĭ, o formă revoluţionară.

Avem noĭ însă oamenĭ politicĭ carĭ să priceapă aceste învăţăminte?—Experienţa, vaĭ! ne spune că nu.

Const. Mille.

SATIRA POLITICA

Omul cu fricţiunĭ

Dipendansul luĭ Georges Emanolică a început să'şĭ îndeplinească poliţele către Mitiţă Sturdza, plus Apostol Mărgărit.

Intr'o serie de articole, bine simţite de către budgetul statuluĭ, *Dipendansul* caută să demonstreze cum că sînt momente în viaţa reptilelor în carĭ chĭar o gazetă conservatoare poate să susţie un minister liberal.

Pe de altă parte, *Cinematograful*, constatînd că profesiunea de reptilă este foarte remuneratorie într'o ţară eminamente agricolă, a luat eroica hotărîre de a solicita postul de consul general al Romînieĭ la Paris.

Iată rolul pe care îl joacă instituţia drumuluĭ de fer în viaţa politică a naţiunilor. Pentru un bilet de drum în Macedonia şi pentru altul la Paris, *Dipendansul* şĭ-a rezervat tot gloriosul săŭ cleimurizm.

Vax.

Regina regentă a Spanieĭ

Maria Cristina, regină regentă a Spanieĭ. S'a născut la 9 Iulie 1858, ca archiducesă de Austria.

Duce actualmente de fapt toate afacerile Spanieĭ. Femeĭe energică, dar puţin aptă pentru locul primejdios pe care îl ocupă.

Graf.

Prostituţia Clandestină

Parchetul a început să urmărească pe ţiitoriĭ caselor de prostituţie clandestină şi să dea în judecată pe toţĭ aceĭ mizerabilĭ şi mizerabile carĭ speculează minorele. Această iniţiativă a parchetuluĭ e lăudabilă din toate punctele de vedere. Din nefericire ea nu poate îndrepta lucrurile. Cîte-va din aceste fiinţe degradate vor plăti gloabă: prostituţia însă va urma înainte să-şĭ facă victimele şi pe viitor ca şi în trecut, multe nenorocite nevrîsnice vor fi aruncate în ghiarele corupţieĭ.

Acţiunea parchetuluĭ nu poate fi eficace, de cît dacă ar sta în legătură cu aceea a poliţieĭ. Aceasta însă în loc să denunţe pe toţĭ şi pe toate carĭ trăesc din această ruşinoasă meserie, caută să-şĭ facă rente. Toţĭ comisariĭ ştiŭ perfect casele unde se practichează prostituţia clandestină. Cu toate aceste niciĭ inspectoriĭ nu ştiŭ nimic de această, nicĭ prefectul de poliţie şi maĭ puţin încă parchetul. Ştim cazurĭ în carĭ casele de prostituţie sînt alăturĭ de secţie, cunoaştem funcţionarĭ poliţieneştĭ carĭ sînt subvenţionaţĭ de mediatoare ca să tacă. In asemenea împrejurărĭ e greŭ ca parchetul să-şĭ poată face datoria. Se întîmplă cu prostituţia ce se întîmpla cu tripourile. Cînd se descopere unul, e fără ştirea poliţieĭ şi spre marea neplăcere a personaluluĭ poliţienesc care n'a putut să'şĭ scape clienţiĭ din bucluc.

Buna voinţa parchetuluĭ e lăudabilă. Nu trebue însă să-şĭ facă iluziune. Personalul nostru poliţienesc este a ît de răŭ plătit şi atît de prost recrutat că putem spune, fără de teamă de a fi dezminţiţĭ, că prostituţia clandestină din Capitală e sub înaltul patronagiŭ al poliţieĭ şi trăeşte graţie eĭ.

Sfinx.

Actualităţĭ

Felix Faure la Petersburg

— Treceţĭ maĭ tîrziŭ. Cine-va v'a luat înainte.

(Aluziune la vizita împăratuluĭ Wilhelm, făcută înainte de venirea luĭ Faure).

După *La Reforme* din Bruxelles.

TOT REGELE

Cititoriĭ îşĭ aduc aminte ce opoziţie teribilă aŭ făcut liberaliĭ maĭ ales la două proiecte de lege făcute de conservatorĭ; unul, acela relativ la mine şi a'tul, privitor la C. F. de interes particular.

Partidul, în opoziţie, luase angajamente solemne să desfiinţeze aceste legĭ, carĭ „răscoleaŭ ţărîna stràmoşilor în mormintele lor" şi vindeaŭ ţara la străinĭ.

Chiar şi ceĭ maĭ moderat dintre liberalĭ, D. P. S. Aurelian, spunea într'un discurs pronunţat la o întrunire ţinută în sala Dacia, că, odată această lege votată, ţara romînească va fi cumpărată de Rotschild.

S'aŭ schimbat boeriĭ

N'a trecut însă mult şi liberaliĭ aŭ venit la putere.

Eĭ n'aŭ desfiinţat legea minelor, nicĭ legea C. F. P. şi nicĭ legea maximuluĭ.

Pe aceasta din urmă aŭ aplicat'o din ziua întîĭ, ba în unele părţĭ aŭ mers pînă la maximuĭ taxelor prevăzute în lege.

Faţă de cele-l'alte două legĭ a luat o atitudine mult maĭ domolă. Nimenĭ n'a maĭ vorbit despre desfiinţarea legilor, ci pur şi simplu despre modificarea lor.

Care e misterul?

Intrebarea este: care e misterul acesteĭ atitudinĭ a liberalilor?

Ca în toate chestiunile maĭ importante, trebue să căutăm părerea regeluĭ.

Regele Carol face şi desface totul la noĭ, regele Carol a silit pe liberalĭ să aplice şi legea C. F. R.

Bietul Dincă Skileru desperase, luptînd cu miniştri liberalĭ, ca să obţie autorizarea de a construi o linie la minele sale de cărbunĭ. S'a rugat, a plîns, a arătat miniştrilor că, dacă nu i se dă acea autorizare, se ruinează, a mers chĭar pînă a insulta pe D. Porumbaru. Vă aduceţĭ aminte de scandalul provocat în Cameră—dar totul a fost în zadar.

Nimic, absolut nimic nu putea să-ĭ înduplece pe liberalĭ. Legea trebuia modificată, căcĭ nu se putea aplica *o lege odioasa* făcută de *infamiĭ* conservatorĭ.

A fost destul însă să intervie regele pentru ca să se aplice legea şi D. Dincă Skileru să se pomenească de odată, tocmaĭ cînd se aştepta maĭ puţin, cu autorizarea de a construi linia.

D. C. Stoicescu, ministru al lucrărilor publice, s'a şi îndeletnicit cu facerea unuĭ proĭect modificator. După D-sa D. Em. Porumbaru a prezentat un proĭect modificator al legeĭ C. F. P.

De data aceasta D. Sturdza şi cu amiciĭ D-sale eraŭ ĭarăşĭ în opoziţie, campania pentru desfiinţarea legilor s'a reluat decĭ.

N'aŭ trecut însă treĭ lunĭ şi D. Sturdza a revenit la putere.

De data aceasta D-sa e şi maĭ blînd, nu maĭ cere nicĭ măcar să se modifice legea, ci o aplică aşa cum aŭ votat'o conservatoriĭ.

Cu legea minelor s'a petrecut cam acelaşĭ lucru, cu singura deosebire că miniştriĭ liberalĭ nicĭ nu şĭ-aŭ bătut capul să maĭ facă legĭ modificătoare.

Cererea regeluĭ

Văzînd regele că nu poate hotărî guvernul să aplice legea C. F. R., cu toate că în maĭ multe rîndurĭ se pronunţase în favoarea eĭ, a alergat la următoarea măsură care era menită să silească guvernul a se pronunţa categoric şi imediat.

D. I. Kalenderu, administratorul domeniilor coroaneĭ, a prezentat o cerere ministeruluĭ lucrărilor publice, prin care cere autorizarea de a construi o linie ferată de la Fălticenĭ la Mălinĭ.

Regele pusese chestia foarte deslușit. D. Sturdza a spus D-luĭ Kalenderu că trebuĭe să modifice legea, dar acesta ĭ-a răspuns:

— Mă rog, noĭ nu putem aştepta, avem interese marĭ în joc şi D-voastră tot modificaţĭ legea de doĭ anĭ.

Intr'adevăr, se ştie că la Mălinĭ regele are o fabrică de lemnărie şi contractuĭ făcut cu arendaşiĭ prevede şi crearea linieĭ ferate pentru anul acesta.

Faţă cu interesele regeluĭ, D. Sturdza s'a supus.

Norocul D-luĭ Skileru

Aceasta a fost norocul D-luĭ Skileru. Se putea oare ca prima concesie să fie acordată regeluĭ? Lucrurile ar fi fost prea pe faţă. D. Sturdza ar fi dovedit că şi în această chestie s'a supus unuĭ ordin primit de la rege.

Pentru a se masca această, s'a dat imediat concesia D-luĭ Skileru şi a doua concesie a fost aceea pentru calea ferată de la Mălinĭ.

Rep.

Regele Spanieĭ

Dăm aci portretul luĭ Alfons XIII, regele Spanieĭ, al căruĭ tron este astăzĭ grav ameninţat.

Tînărul rege al Spanieĭ se distinge de o cam dată prin mulţimea numelor şi titlurilor sale.

Iĭ zice: Alfons-Leon-Ferdinand-Maria-Jaques-Isidore-Pascal-Antoine şi este regele Spanieĭ, Castilieĭ, Leonuluĭ, Aragonuluĭ, Ambelor Siciliĭ, Ierusalemuluĭ, Navareĭ, Grenadeĭ, Toledeĭ, Valenţeĭ, Galiţieĭ, Majorcăĭ, Minorcăĭ, Sevileĭ, Cerdeneĭ etc., archiduce de Austria, duce de Bourgogne, de Brabant şi de Milan, conte de Habsburg, de Flandra etc., senior de Biscaia etc., etc.

S'a născut la 5 Maĭ 1886, e prin urmare în vîrstă de 11 anĭ. A fost proclamat rege în ziua naştereĭ sale şi domneşte sub regenţa mameĭ sale.

Inst.

Financiarul partiduluĭ

D. Gogu Cantacuzino a luat de două orĭ ministerul de finanţe sub cuvînt că ar fi un mare financiar liberal, destinat să facă epocă în analele ţăreĭ şi ale partiduluĭ.

In adevăr, partidul liberal, care, în trecut, a făcut atîtea serviciĭ ţăreĭ, care a dat din sînul săŭ marĭ diplomaţĭ, marĭ patriotĭ, marĭ oamenĭ de stat, n'a putut da şi un mare financiar al căruĭa nume să rămînă.

Conservatoriĭ aŭ avut doĭ miniştri de finanţe cărora ţara le datoreşte mult. Intîĭul, Petre Mavrogheni, fost ministru al finanţelor în cabinetul Catargiu de la 1871, a făcut marĭ reforme şi a creat actuala bază a impozitelor. Cel d'al-doilea, D. Menelas Ghermani, ministru de finanţe în ultimul cabinet conservator, a desfiinţat agiul şi a stabilit etalonul de aur.

Acuma aŭ venit liberaliĭ la putere şi era de sperat că partidul acesta, în timp de opt anĭ cît a stat în opoziţiune, va fi cugetat întru cît-va şi la marea reformă a impozitelor, ce se impune. Am maĭ crezut că D. Cantacuzino, pe care partidul îl impune cu atîta stăruinţă la ministerul de finanţe, o fi avînd vre-un plan, a sosit la putere înarmat cu studiile trebuincioase, în sfîrşit îl credeam îndestul de pregătit pentru a reforma baza impozitelor noastre.

In loc de aceasta, vedem o vastă sterpiciune, Domnul acesta deţine de doĭ anĭ portofoliul acesta şi, în tot timpul acesta, n'a avut vreme să se ilustreze cu nimic, n'a prezentat un singur proĭect de o oare-care valoare, ceva maĭ mult n'a fost în stare nicĭ măcar să echilibreze un buget.

Şi acest om, incapabil să reformeze acolo unde este atîta de făcut, are pretenţia să devie şeful partiduluĭ!.,.

Adică, în actualul partid liberal de ce nu?...

Dragoş.

DIN CARNET

Sălbăticie

S'a relatat erĭ, la rubrica informaţiilor, cazul nenorocituluĭ lucrător peste care a trecut, în staţia „Chitila" trenul, şi cum sub-şeful de gară l'a lăsat maĭ multe ore fără nicĭ o îngrijire şi fără să-l trimeaţă la Bucureştĭ, cu o maşină saŭ cu un tren de marfă.

Acest fapt, între altele o sută care se întîmplă în întreaga ţară, dovedeşte starea noastră de sălbăticie şi dispreţul care 'l avem pentru viaţa aproapeluĭ.

Acest fenomenal funcţionar spunea lumeĭ care protesta în potriva indiferenţeĭ sale, că el n'are să se îngrijească de cel rănit, „fiind-că victima e vinovată de acest accident", şi că nu „poate" să-l trimeată la Bucureştĭ, de cît cînd o sosi trenul de Ploeştĭ. Pînă cînd însă a sosit acest tren, bĭetul nenorocit pĭerdu-se aproape tot sîngele, în cît va fi greŭ să scape.

In altă ţară, acest om ar fi fost scăpat. Nu s'ar fi avut în vedere dacă e saŭ nu vinovat şi dacă „forma" se împotriveşte. Maĭ întîĭ cine-va caută să-şĭ facă datoria de umanitate şi apoĭ se discută răspunderea şi dacă funcţionarul a uzat de un mijloc în afară de regulament.

La noĭ însă, nimenĭ nu se gîndeşte la aşa ceva. Tipicul este respectat, ordinul, care n'a prevăzut cazurile extraordinare, e executat în mod orbesc. In această privinţă pot să maĭ citez cazul sacagiuluĭ comunal care avînd ordin ca la ora 3 să stropească calea Victorieĭ, pe o ploae torenţială îşĭ îndeplini cu sfinţenie datoria, inundînd strada pe care şiroaele de apă deja o spălase cu desăvîrşire.

Toate acestea dovedesc starea noastră de inferioritate, în ceea-ce privesc moravurile. Tot lustrul european se pĭerde de îndată ce survine un caz pe care regiementul nu l'a prevăzut şi cînd simţimîntul uman ar trebui singur să vorbească.

Cos.

Telegraful şi telegrafiştiĭ

Personalul. — Noaptea mare. — O povestire interesantă.

Personalul telegrafic superior este alcătuit din absolvenţĭ a 5—7 clase de liceŭ, cîţĭ-va bacalaureaţĭ şi cea maĭ mare parte absolvenţĭ a 4 clase gimnaziale, exceptînd, şi aci, pe cîţĭ-va, carĭ s'aŭ strecurat graţie uneĭ misterĭoase influenţe.

Tineriĭ săracĭ atraşĭ de visul curmăreĭ mizerieĭ în care înotaŭ, formează elementul cel maĭ numeros al personaluluĭ telegrafic. Cîţĭ-va anĭ de serviciŭ numaĭ şi visurile dispar în faţa crudeĭ realităţĭ, dar deşteptarea de multe orĭ este zadarnică şi prea tîrzie, căcĭ energia a dispărut din pĭeptul bolnăvicios al telegrafistuluĭ. Chiar şi cunoştinţele căpătate prin şcolĭ dispar cu timpul din mintea luĭ obosită de greutatea serviciuluĭ care nu-l lasă liber de cît pentru puţină odihnă. A'şĭ căuta pîĭnea aiurea, a devenit pentru el un vis irealizabil, a căruĭa îndeplinire se izbeşte de atîtea şi atîtea greutăţĭ!

*

Partea cea maĭ grea a serviciuluĭ şi de care se plîng maĭ des telegrafiştiĭ este aşa zisa „noapte mare". In această privinţă cred că e bine să citez aci o foarte interesantă povestire auzită din gura unuĭ telegrafist.

„Acum cîţĭ-va anĭ, venisem din provincie permutat cu serviciul în oficiul central telegrafic — spunea dînsul — şi la cîte-va zile după sosire, trebuĭa să fac „noapte mare". In provincie nopţile marĭ sînt cu mult maĭ uşoare: te poţĭ odihni 2—3 ceasurĭ pe noapte. De nopţile marĭ din central n'aveam o ideĭe bine definită, dar — după cît auzisem — eraŭ cît se poate de obositoare...

Intraĭ în serviciŭ la orele 7 seara. De la 7 pînă la 12, am lucrat necontenit cu Brăila; trebuĭa multă silinţă din parte-mĭ ca s'o scot la un bun sfîrşit. In cîte-va rîndurĭ am rugat pe un coleg de alăturĭ să-mĭ facă cîte-va ţigărĭ de oare-ce n'aveam nicĭ timpul necesar pentru aceasta. Imĭ amorţise mîna ciocănind ceasurĭ întregĭ. „Heĭ Heĭ! — îmĭ ziceam în mine, — amărîtă pîĭne aŭ ăştia din central!

La mĭezul nopţeĭ cînd ceĭ de noapte mică plecaseră, eŭ fuĭ trecut la linia internaţională „Rusciuk-Sofia". Un maldăr de telegrame sosite atuncĭ mă invitaŭ la lucru.

O parte din numeroasele aparate îşĭ opriseră de o-cam-dată strigătul lor răguşit. Eram aşa de obosit în cît mă gîndeam cu teamă cum voĭ putea rezista pîn' la ziuă.

Servitoriĭ începură a mătura prin biuroŭ. La fie-care respiraţie înghiţeam din praful ce se urca în norĭ subţirĭ pînă la tavan şi chip nu era să părăsesc aparatul.

*

Se îngîna ziua cu noaptea şi eŭ lucram încă.... Ceĭ-l'alţĭ tovarăşĭ amorţiseră pentru cîte-va momente: uniĭ pe scaune, alţiĭ pe mese. Din cînd în cînd strigătul pătrunzător al vre-unuĭ aparat neliniştea tăcerea biurouluĭ, anunţînd —poate—stingerea uneĭ vieţĭ; apoĭ ĭarăşĭ tăcerea se răspîndea în vastul salon, fiind întreruptă numaĭ de ciocănitul strident al releuluĭ de la Sofia cu care lucram eŭ.

De odată o mişcare maĭ vie se făcu în biuroŭ. Tovarăşiĭ se sculară, carĭ după mese carĭ după scaune; uniĭ cu gîtul strîmb, alţiĭ cu picioarele amorţite. Sosise Havas-ul. O parte din telegrama agenţieĭ Havas trebuĭa expediată la Sofia (Bulgaria) şi se compunea de astă-dată din 800 de cuvinte. Făcuĭ o ţigare, deschiseĭ ochiĭ bine şi.. la lucru! N'apucasem însă să daŭ preambulul şi Bulgarul mă întrerupse, spunîndu-mĭ că dispar literele aproape în întregime; linia era defectuoasă. Mă uĭtam la lungimea telegrameĭ şi mă treceaŭ sudorĭ recĭ gîndindu-mă la chinul la care sînt expus....

Incepuĭ a manipula rar şi apăsat. După fie-care cuvînt oftam şi mĭ blestemam în gînd soarta care mă făcuse telegrafist.

După o muncă obositoare de o oră terminasem Havas-ul şi oftaĭ maĭ uşurat. M'apucase o toropeală groaznică, pleoapele înţepătoare şi greoaie se lăsaŭ peste ochiĭ meĭ slăbiţĭ... In aceĭ moment aşĭ fi dat bucuros o parte din viaţă în schimbul unuĭ ceas de somn!

In sfîrşit lucrul încetase şi cu cîtă bucurie mă gîndeam că voĭ putea dormi de aci înainte. Aruncaĭ totul pe masă şi mă plecaĭ cu spatele pe scaun. Eraŭ ceasurile 4 şi jumătate din noapte.

*

Peste un minut adormisem. Visam un vis frumos, nişte amintirĭ duĭoase din copilăria mea liniştită. Sub farmecul vremurilor trecute în care retrăĭam acuma, uĭtasem munca, oboseala şi —fericit—pribegeam pe aripele visuluĭ prin umbra pădurilor taĭnice, ascultam murmurul izvoarelor ce ţîşneaŭ din stîncile uriaşe de la poalele munţilor; mă vedeam, copil, în sînul familieĭ, în

mijlocul atîtor fericirĭ pierdute, din viaţa mea de altă dată. . . . . .

Un sunet asurzitor curmă de odată firul dulceluĭ meŭ vis. Săriĭ ars de pe scaun.

Aparatul „Sofia" chema „foarte urgent"...

De o cam dată nu'mĭ puteam da bine seama de realitatea lucrurilor; deschiseĭ ochiĭ marĭ, înghiţiĭ de cîte-va orĭ în sec şi începuĭ să mă plimb în neştire prin biuroŭ.

Aparatul suna parcă a nenorocire, şi în adevăr. Căcĭ, după-ce mă desmeticiĭ, funcţionarul bulgar îmĭ anunţă moartea luĭ Stambuloff. N'apucaĭ să iaŭ tocul în mînă şi amorţiĭ iarăşĭ, dar de astă-dată cu ochiĭ deschişĭ. Sunetele aparatuluĭ nu maĭ puteaŭ impresiona conductul auditiv care era slăbit de atîta trudă. Sofia expedia o telegramă şi eŭ făceam florĭ pe hîrtie, inconştient. Mă redeşteptaĭ, arunceĭ cu apă pe ochĭ şi, făcînd apel la energia ce maĭ rămăsese în mine, mă aşezaĭ la lucru pentru a nu mă scula de cît la orele 8 dimineaţa.

Ajuns acasă, am adormit îmbrăcat. Spre seară abia mă putuĭ deştepta; eram grozav de ameţit. In tot timpul somnuluĭ visasem că mă cert pe fir cu Bulgariĭ şi că lucrez cu cea maĭ mare inţeală. Şi d'atuncĭ cîte noptĭ d'astea nu mĭ-aŭ vătămat sănătatea şi nu mĭ-aŭ scîrbit sufletul!

Autenticitatea şi dreapta expunere a faptelor mă scutesc de orĭ-ce comentariŭ.

Flor. Sec.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cetitoarele sale).

Sinucidere şi amor

Să te sinucizĭ şi încă din dragoste, ce ideie, Doamnă! Şi cu atît maĭ puţin îţĭ este permis să gîndeştĭ măcar la aşa ceva, cu cît aĭ trecut de vrîsta primejdioasă şi nu maĭ eştĭ romantica copilă de 18 anĭ, care caută în moarte consolarea neatingereĭ idealuluĭ.

Boala D-tale este de o banalitate teribilă. Iubeştĭ şi nu eştĭ iubită. V'aţĭ iubit pînă acuma şi el, infamul el, a plecat spre alte amorurĭ. Nicĭ lacrimele, nicĭ rugăciunile D-tale nu l'aŭ maĭ putut aduce înapoĭ şi cu toate acestea D-ta „îl iubeştĭ, îl iubeştĭ, *cum nimenĭ nu ştie să iubească*".

Eştĭ de 25 de anĭ, nu maĭ eştĭ copilă şi cînd zicĭ că *iubeştĭ*, îmĭ repeţĭ, aceasta va să zică că nu-ĭ un capriciŭ de fată tînără ci o femee bolnavă. Şi nu aĭ greşit nimica către *el*, afară doar că l'aĭ iubit prea mult.

Şi fiind-că *el* nu te maĭ iubeşte, vreĭ să te sinucizĭ nu pentru ca să arăţĭ lumeĭ că eştĭ o victimă a dragosteĭ, ci ca să scapĭ de o suferinţă groaznică pe care nu o maĭ poţĭ suporta.

Acestea îmĭ scriĭ şi eŭ ridic sceptic din umerĭ. Nu doară că nu cred în aşa ceva. Slavă domnuluĭ, zilnic se văd cazurĭ în carĭ femeĭ saŭ bărbaţĭ se sinucid din dragoste. Cînd ridic din umerĭ, mă gîndesc că dacă acest acces ţi-o trece, cum o să rîzĭ şi D-ta de această hotărîre şi cum peste un an, doĭ, îţĭ veĭ zice: *ce copilă eram!*

Criza prin care trecĭ e în adevăr dureroasă. Ea însă va trece. Totul este de-a rezista. Ce nu trece pe lume? Sînt durerĭ şi maĭ marĭ de cît acestea şi cu toate acestea ele dispar, timpul le şterge maĭ mult saŭ maĭ puţin urma. Cînd durerea ar fi veşnică de sigur că moartea ar fi preferabilă vieţeĭ. Aceasta însă nu se întîmplă. Pentru unele fiinţe o iubire nefericită lasă urme ne şterse. Ele însă nu fac viaţa imposibilă, ci numaĭ indiferentă. Veĭ fi D-ta dintre acestea, atuncĭ, după trecerea crizeĭ, veĭ deveni superioară celor alte fiinţe. Virusul dragosteĭ, pentru uniĭ oamenĭ este ca şi acela al sifilisuluĭ. Te face imun, te altoeşte pentru tot-d'auna şi în stare de-a rezista cu succes la toate atacurile amoruluĭ. Peste capul D-tale pot trece multe, se vor amoreza cu suteie de frumuseţea-ţĭ, se vor vor ucide minorĭ la picioarele-ţĭ, D-ta veĭ rămîne rece, nepăsătoare, maĭ pre sus de toate aceste patimĭ omeneştĭ.

Un om fără de dragoste e ca o floare fără de lumină, îmĭ veĭ zice. Conced că viaţa devine monotonă şi pliticoasă, dar ea, odată ast-fel croită, îţĭ poate da alte multe satisfacţiĭ morale şi intelectuale. Şi-apoĭ unde puĭ amorul propriŭ şi mîndriea de-a sta deasupra tutulor pasiunilor, carĭ fac pe om ridicul, robit de un singur simţ şi de unul din acele inferioare?

E cestiunea însă de-a scăpa din criza care te doboară. Rezistă, Doamnă, aibĭ energie, fiĭ cu sufletul tare şi mîine, cînd veĭ eşi vindecată pentru tot-d'auna, veĭ spune singură că am avut dreptate. De alt-mintrelea vorbind din experienţă, nu îţĭ pot minţi.

De-ar fi numaĭ atît, leacul ar fi uşor de găsit... Situaţiunea D-tale însă se complică, e o a doua parte şi aceasta e maĭ greŭ de rezolvat.

Mîine vom cerceta-o.

Chiţibuş.

CRONICA

31 Iulie.

Schynige-Platte

Schynige-Platte va să zică în dialectul bernez: „Stînca strălucitoare".

Ea e aşezată la o înălţime de 1970 metri, într'unul din punctele cele maĭ frumoase ale munţilor de aci, drept în faţa Interlakenuluĭ.

Ca să ajungĭ la ea, iei drumul de fier de aci şi mergĭ pînă la prima staţie pe calea care duce la Lauterbrunnen. Acolo se desparte drumul. Cine merge la Schynige-Platte ia un tren mic compus numaĭ dintr'o maşină şi dintr'un vagon deschis în care intră patru-zecĭ şi opt de persoane. Cînd e lume multă pleacă maĭ multe trenurĭ de acestea unele după altele.

Nu e vîrf de unde privirea să îmbrăţişeze maĭ bine o vedere maĭ pitorească ca Schynige-Platte.

Pînă sus facĭ o oră şi un sfert.

De la Wilderswyl, de unde pleacă trenul care urcă pe munte, nu e minut în care ochiul călătoruluĭ să nu descopere vederĭ noĭ şi admirabile.

La început se văd numaĭ sate risipite icĭ şi colo în ramele lor de verdeaţă. Maĭ sus puţin se iveşte Iungfrau care domină panorama, dar strălucita vedenie piere de o dată din pricina unuĭ tunel.

Cînd aĭ eşit din tunel vezĭ la picioare Interlakenul între cele două lacurĭ.

Trenul se opreşte o dată în cale, la o înălţime de 1550 de metri de înălţime.

Aci e Breitlauenen care e o staţie climaterică de unde se vede prea frumos toată valea în care se află Interlakenul.

De aci porneştĭ tot maĭ sus şi încetinel, unul cîte unul îţĭ se ivesc toate vîrfurile celebre. Lîngă ele se vădesc văile de la Grindelwald şi de la Lauterbrunnen.

In sfîrşit încă puţin şi ajungĭ în vîrf.

De aci poţĭ contempla în linişte una din cele maĭ măreţe priveliştĭ ce s'aŭ văzut.

Aflîĭ că efectele de lumină la răsăritul şi apusul soareluĭ sînt o minune. Cine le-a văzut a rămas fermecat.

Escursioniştiĭ ceĭ curajioşĭ pornesc de aci în sus în căutarea altor senzaţiĭ. Ceĭ maĭ aşezaţĭ, după ce admiră, se coboară încet încet încîntaţĭ de această plimbare.

Radu Prelea.

Din Slănic-Prahova

(Corespondenţă particul. a „Adevĕruluĭ")

Chestiunea apeĭ.—Balul în acest scop

Fiind-că chestiunea apeĭ de băut este aceea care preocupă de cîtă-va vreme toate spiritele, de oare-ce de calitatea apeĭ depinde în mare parte sănătatea populaţiuneĭ, fruntaşiĭ Slăniculuĭ, urmînd exemplul celor-l'alte oraşe, s'aŭ decis a da un bal al căruĭ beneficiŭ să fie întrebuinţat pentru alimentarea oraşuluĭ cu apă de la una din fîntînele de pe deal, supranumită „fîntîna rece", care într'adevăr are o apă cu calităţĭ superĭoare.

Avîndu-se în vedere scopul de utilitate publică pentru care se dă balul, succesul luĭ ĭ-a fost asigurat—maĭ ales că locuitoriĭ Slăniculuĭ în general sînt oamenĭ carĭ nu refuză a face sacrificiĭ cînd e vorba de binele comun.

Balul s'a dat în sala D-luĭ Ion Th. Popescu. Graţie stăruinţelor membrilor comitetuluĭ organizator, compus din D-niĭ Teodorescu, primarul Slăniculuĭ, căpitan Nedelcovicĭ, institutorul Stănescu şi alţiĭ, D. Popescu şi-a dat toate silinţele pentru a mulţumi publicul.

*

Ast-fel, sala şi grădina aŭ fost admirabil decorate cu brazĭ şi florĭ, împodobite cu steagurĭ tricolore şi iluminate cu lampioane veneţiene. O bandă de lăutarĭ a distrat publicul cu cele maĭ frumoase ariĭ. In fine, animaţia a fost la culme; s'a dansat mult şi s'a petrecut de minune.

D-nele şi D-rele se întreceaŭ prin toalete şi eleganţă. Find-că numărul reprezentantelor sexuluĭ frumos însă, care a strălucit prin graţie şi gingăşie, era covîrşitor, nu voiŭ numi pe nimenĭ, de teamă ca să nu nemulţumesc pe vre-una din ficele luĭ Venus. Convins fiind, că toate şi-aŭ primit omagiile de admiraţiune, cred de prisos a maĭ descrie toaleta vre-uneĭa.

D-niĭ militarĭ şi civilĭ aŭ fost şi dînşiĭ cît se poate de numeroşĭ. Şi toţĭ cîţĭ aŭ luat parte la bal aŭ rămas pe deplin satisfăcuţĭ atît de petrecere, cît şi de modul cum D-niĭ membriĭ organizatorĭ şi-aŭ îndeplinit sarcina. Balul a durat pînă pe la revărsatul zorilor, cînd lumea s'a despărţit cu regret, dar păstrînd o frumoasă amintire de acest bal, la care aŭ petrecut toţĭ într'o intimitate demnă de admirat.

I. C. P.

Un bucureştean pe zi

Nicolescu

Cine n'a rîs de jocul comic al luĭ Nicolescu? Actor de prima ordine, are marele dar de a poseda talentul nuanţelor şi fineţa fie-căruĭ rol.

Puterea comică a luĭ Nicolescu nu vine nicĭ din scălămbăturĭ, nicĭ din o nimica dezordonată, ci pur şi simplu din întruparea sa în personagiul pe care'l joacă şi cu care s'a identificat.

Modest, în deosebire de mulţĭ artiştĭ, bun prieten şi camarad, Nicolescu posedă în Teatrul Naţional o situaţiune excepţională.

Singurul lucru care-l face trist — şi actoriĭ aŭ tristeţele lor, — e că burta'ĭ a luat proporţiunĭ îngriijtoare. Din această cauză s'a dat la bicicletă şi băleţiĭ cînd îl văd pe stradă îĭ strigă: *U! U! burtosule!* Are de tovarăşĭ de velociped pe Miţa Ciucurescu şi pe Gusty, regisorul Teatruluĭ.

Per.

Bulgaria contra Romîniei

— Cel din urmă interview al luĭ Stoiloff —

După cum cetitoriĭ aŭ putut afla din ediţia noastră de aseară, D. Stoiloff, primul ministru bulgar, este iarăşĭ la ordinea zileĭ graţie unuĭ interview pe care l-a acordat unuĭ aristocrat ungur şi care a fost publicat în ziarul maghiar „Alkotmány".

Ultimul interview al D-luĭ Stoiloff este cea maĭ crudă ofensă ce s'ar fi putut aduce poporuluĭ bulgăresc. In el se spune că Bulgaria fiind o ţară sălbatică, o ţară de hoţĭ şi asasinĭ, nu se poate menţine ordinea într'însa de cît printr'un despotism oriental. Tot în acest interview se spune, că e un principiŭ suprem al guvernuluĭ, de a recruta prefecţiĭ de poliţie dintre hoţiĭ şi bandiţiĭ carĭ cunosc potecile şi ascunzătorile asasinilor şi jefuitorilor.

De fapt, nu ştim cum se maĭ pot supăra Bulgariĭ de atacurile preseĭ germane şi austriace, cînd însuşĭ primul ministru al Bulgarieĭ îşĭ permite să vorbească în chipul de maĭ sus despre ţara şi despre locuitoriĭ peste care domneşte.

*

Cetitoriĭ noştri, carĭ aŭ cetit interviewul luĭ Stoiloff, aŭ remarcat de sigur următoarea frază:

„Principele, în urma experienţelor ce a făcut, profesează părerea că-şĭ poate asigura tronul numaĭ identificîndu-se cu poporul".

Şi ştiţĭ ce înţelege principele Ferdinand prin a se identifica cu poporul? Principele Ferdinand—dacă primul săŭ ministru vorbeşte adevărul—crede că satisface cea maĭ mare dorinţă a poporuluĭ săŭ, însuşindu-şĭ apucăturile unuĭ domnitor oriental. El crede că nu există pentru Bulgarĭ o dorinţă maĭ sfîntă de cît aceea ca Bulgaria să rămîie „vasala credincĭoasă a Turcieĭ", numaĭ şi numaĭ pentru ca să-şĭ menţie în frunte pe Ferdinand de Coburg şi pe Dr-ul Stoiloff.

*

Cînd noĭ am anunţat ştirea despre intenţiunile războinice ale Bulgarieĭ, nĭ s'aŭ dat de către Bulgarĭ, şi chĭar de către uniĭ Romînĭ, dezminţirĭ „categorice". Astă-zĭ însuşĭ Dl. Stoiloff vorbeşte despre un eventual războĭ romîno-sîrbo-bulgar, din care Bulgaria „ca vasală credincĭoasă a Turcieĭ", va trebui să ĭasă învingătoare.

D-l. Stoiloff crede chĭar că într'un asemenea războiŭ o sută de miĭ de soldaţĭ turceştĭ, „eroĭ" cum bine-voeşte să se exprime d-sa, vor veni în ajutorul Bulgarieĭ... şi aşa credinţă nu se poate să'ĭ fi venit viteazuluĭ bulgar peste noapte...

Orĭ cum ar fi, limbajul D-luĭ Stoiloff a devenit în ultimul timp atît de arogant, în cît o bună lecţiune pe care să n'o uite aşa curînd ar trebui să 'ĭ se aplice. Deja Rusia s'a dat de partea Austrieĭ,—dar Ferdinand s'a împăcat cu Turcia, şi Stoiloff se crede decĭ în drept să desfidă Europa.

Ulciorul nu merge de multe orĭ la fîntînă.

Gal.

Din Constanţa

(Corespondenţă part. a „Adevĕruluĭ")

Pungăşiile ofiţeruluĭ de gardiştĭ Constanţianu.

D. prefect de judeţ printr'un ordin dat interzice birjarilor a maĭ circula pe stradele din centru ale oraşuluĭ: însă, cum toate ordinele date de foştiĭ prefecţĭ eraŭ puse la dosar şi aceĭ către carĭ se daŭ aceste ordine eraŭ pungăşiţĭ, aşa se întîmplă şi cu ordinul actualuluĭ prefect.

Ofiţerul de gardiştĭ, un grec pripăşit prin Constanţa, anume Constanţianu, se obligă a-ĭ scăpa pe bieţiĭ birjarĭ de pacostea aceasta în schimbul a 20 fr. de fie-care birjar. Sărmaniĭ birjarĭ, aşa de des pungăşiţĭ de administraţia noastră, n'aŭ zis nicĭ o vorbă şi aŭ căutat să se supuie lăcomieĭ luĭ Constanţianu. Dar cum D. prefect Luca Ionescu este mult maĭ energic ca predecesoriĭ săĭ, de îndată ce văzu că birjariĭ calcă ordinul dat, D-sa îĭ chĭamă la poliţie. Aci bieţiĭ birjarĭ încep a se plînge D-luĭ prefect că aŭ dat şi banĭ şi nu-ĭ lasă nicĭ cel puţin să umble cu trăsurile prin oraş. D. prefect a ordonat atuncĭ darea afară din slujbă a pungaşuluĭ Constanţianu, cum şi darea luĭ în judecată.

Substitutul de procuror Fleva

D. Nicuşor Fleva, substitutul nostru de procuror şi tristul eroŭ de la hotel Orient, nu pare de loc îngrijat de afacerea violăreĭ nenorociteĭ fete, despre care am vorbit într'un număr precedent. In urma dăreĭ telegrameĭ către procurorul general din Bucureştĭ şi a petiţieĭ către ministrul de justiţie, s'a trimes D. procuror general de Galaţĭ pentru anchetarea faptelor. Din cele anchetate de D. procuror general s'a putut constata în de-ajuns culpabilitatea substitutuluĭ Fleva.

Totuşĭ se pare că şi de data asta muşamaua se va întinde peste această tristă afacere, căcĭ culpabilul substitut se laudă că, atît timp cît D. Djuvara va fi ministru de justiţie, luĭ nu-ĭ este frică. O fi şi aşa, dar întrebăm pe D. ministru de justiţie dacă D. Nicu Fleva nu pătează magistratura cu fapte de felul acesta şi dacă maĭ merită a sta pe fotoliul de substitut de procuror pentru a aduce acuzaţiunĭ contra imoralităţilor, cînd D-sa singur este imoral.

Cerem să se facă dreptate.

De la Mare

Litere-Arte-Ştiinţe

D-l Wladimir, cavaler de Kozlowski, deputat în Reichstratul şi Landtagul austriac, se ocupă acum cu o lucrare ştiinţifică foarte interesantă. El vroieşte să scrie o istorie amănunţită a preseĭ europene. In acest scop s'a adresat tuturor ziarelor din Europa, între carĭ şi „Adevĕruluĭ".

*

Am anunţat că Hermann Sudermann a scris o nouă dramă intitulată „Ioan Botezătorul". Astă-zĭ aflăm că poliţia din Berlin a găsit cu cale să oprească reprezentarea acesteĭ pĭese. Autorul a făcut apel împotriva acesteĭ dizpoziţiĭ poliţieneştĭ, ĭar pînă la judecarea apeluluĭ, se va face o întrunire la carĭ vor participa numaĭ ziariştĭ şi în faţa cărora Sudermann îşĭ va citi noua pĭesă.

*

Ţarul Nicolaĭ, după cum am anunţat, a primit la Peterhoff delegaţiĭ congresuluĭ de medicină din Moscova. Printre aceştia se aflaŭ, din Austria: Gussenbauer, Rydygier, Hlava; din Ungaria: Partik; din Germania: Virchow, Leyden, Coler, Lassar; din Elveţia: Kocher; din Romînia: Stoicescu; din Serbia: Wassicĭ; din Bulgaria: Zolotovicĭ; din Turcia: Devioli, Benkowski-Paşa şi Dzemil-Paşa; din Italia: Regis.

Incheierea păceĭ

(Serv. „Agenţieĭ Romîne")

Atena, 7 August. — *Evacuarea Tesalieĭ pînă la linia Peneuluĭ va începe îndată după semnarea preliminărilor de pace. Totuşĭ Turciĭ vor rămîne la Volo pînă la plata integrală a indemnităţiĭ de rezbel.*

Ştirea care zice că semnarea păciĭ s'ar fi amînat în urma obiecţiunilor cîtor-va puterĭ asupra ocupăreĭ Larisseĭ după primul vărsămînt al indemnităţeĭ de rezbel, a cauzat aci oare-care nemulţumire, cu toată recunoştinţa ce se are pentru bunele procedeurĭ de care s'a servit faţă de Grecia în această cestiune.

Epidemiile încep să bîntuie printre refugiaţĭ. Schimbarea de temperatură necesitează chĭeltuelĭ pentru a pune la adăpost aceste miĭ de nenorociţĭ. S'aŭ sleit toate resursele.

FEL DE FEL

Descoperire archeologică. —Cu ocaziunea dărămăreĭ uneĭ aripĭ de la gimnaziul catolic din Cincĭ-bisericĭ, s'a găsit o frumoasă peatră romană de altar, foarte bine conservată. Lăţimea eĭ e de $1^1/_2$ m., lungimea tot cam aşa. Peatra pare a fi de pe timpul luĭ Traĭan saŭ Adrian. Inscripţia nu e chĭar corectă, descoperirea e însă incontestabil de o însemnată valoare archeologică. Inscripţia e: „Iovi Olimpiu Manibus Mar us Ulpius Marcellus Proconsul Votumisolirt libens merito legio IV. Pia Felix".

*

Dublă sinucidere. Intr'una din serile trecute s'a întîmplat la Buda-Pesta o dublă sinucidere senzaţională.

Două fete tinere, foarte elegant îmbrăcate, carĭ se primblaŭ pe cheĭul Dunăreĭ, fură întîmpinate de douĭ tinerĭ. In momentul cînd se întîmplă aceasta, cele două fete îşĭ scoaseră pălăriile din cap şi săriră în apă. O mare mulţime de oamenĭ se adună încercînd să scape pe bietele fete, dar zadarnic. Poliţia nu ştie nimic despre cele două femeĭ. Se presupune că eraŭ străine de oare ce vorbeaŭ nemţeşte.

*

Ucis de o muscă. Acum cîte-va zile a murit în Ungaria maiorul regim. 83 infanterie Franz Holub. Cauza morţeĭ e foarte curioasă. La o preumblare pe care o întreprinse călare, maiorul fu împuns de o muscă şi de oare-ce nu luă imediat măsurĭ energice pentru a combate rana, aceasta se congrenă şi după cîte-va zile maiorul muri.

*

Nesimţitorĭ la durere. Un savant medic englezesc declară că Negriĭ sînt mult maĭ nesimţitorĭ la durere de cît Europeniĭ. Aşa de o pildă s'a tăĭat uneĭ femeĭ un picior; a doua zi ea sălta prin spital de par' că nu-'ĭ s'ar fi întîmplat nimic. Unuĭ bărbat îĭ s'aŭ tăĭat treĭ degete; a doua zi el întreprinse o lungă călătorie, în decursul căreĭa se servea des de mîna operată. Uneĭ fete micĭ îĭ se tăĭase un picĭor; imediat după operaţiune ea săltă pînă la o gîrlă, îşĭ dădu apă pe bucata de picior rămasă, şi cînta de par' că nu 'ĭ s'ar fi întîmplat nimic.

Lamwda.

Din Slănic-Moldova

(Corespond. particulară a „Adevĕruluĭ")

Sezonul de August

De şi în alte dăţĭ sezonul de August al Slăniculuĭ era maĭ puţin vizitat, anul acesta însă, datorită în mare parte timpuluĭ cald şi frumos, vizitatoriĭ nu încetează de a sosi zilnic, în cît se speră că sezonul acesta să fie tot aşa de animat ca şi cel trecut.

Abĭa sfîrşite serbările pentru inundaţĭ, de la carĭ s'aŭ strîns vre'o 4,000 de leĭ, şi alte serbărĭ aŭ şi fost proectate, în plus că nu e zi ca să nu se facă vre'o escursie: într'un cuvînt, la Slănic se petrece bine.

Balurile

Balurile, de asemenea, sînt aşa de dese, în cît comercianţiĭ se plîng că aproape nu maĭ aŭ mănuşĭ şi parfumurĭ; nu maĭ vorbesc de rochiĭ.

Aproape în fie-care seară are loc un bal saŭ o serată dansantă, la carĭ se adună toate D-şoarele, figurĭ din Severin pînă la Dorohoiŭ. Aci se petrece de minune. Dacă lipseşte muzica, o D-şoară cîntă la clavir şi sub farmecul muziceĭ perechile se înşiră una cîte una, dansînd pînă pe la 11 din noapte.

Am remarcat la aceste balurĭ şi soirele pe: D-na Marez (Buc.), D-na Gane cu D-şoarele (Iaşĭ), D-na şi D-şoarele M. Gane (Buc.), D-ra Ciuntu, D-ra Sibiceanu (Buzăŭ), D-ra general Pilat (Iaşĭ), D-ra Irimescu (Iaşĭ), D-rele Robescu (Focşanĭ), D-niĭ A. Magheru, căpitan Fărcăşanu, locot, Arion, locot. Vasilescu, fraţiĭ Sion, etc.

Antreprenoriĭ cazinuluĭ

Antreprenoriĭ cazinuluĭ, patru la număr, refuzînd să plătească rata de la 1 August, administraţia băilor a luat cazinul asupră'şĭ punîndu'l sub supravegherea D-lor Mircea şi Burcoveanu, funcţionarĭ, şi a D-luĭ S. I. Grossman.

Lumea se miră foarte mult cum antreprenoriĭ aŭ refuzat plata, cînd, după cum teţĭ ştiŭ, făceaŭ afacerĭ excelente.

Un proces între Epitropie şi antreprenorĭ este inevitabil.

Sosirile şi plecările

Un tabloŭ demn de privit este: sosirele şi plecările, ceea ce se întîmplă zilnic la Slănic. Prăfuiţĭ, obosiţĭ de drum— aşa sînt ceĭ carĭ vin; voioşĭ şi cu nişte bagajurĭ colosale — ceĭ carĭ pleacă.

Fie-care duce cîte un suvenir din Slănic, peisaje lucrate de fotografia Wandelman, lucrărĭ de fantezie de la Radivon saŭ Micado; şi, închipuiţi-vă, ce pachete trebuie să aibă aceĭa carĭ aŭ măcar patru fete şi cincĭ nepoate...

Apropos de fotografia Wandelman et fiŭ. O vizită ce am făcut acestuĭ stabiliment m'a convins că arta cu care se lucrează aci este maĭ presus de orĭ-ce laudă.

Maşinĭ perfecţionate şi lucrătorĭ excelenţĭ, între carĭ tînărul Wandelman, fost practicant la o mare fotografie din Pariz, excelează. Am remarcat cu plăcere tablourile D-lor general Bengescu şi Vlădicescu, preşedintele tribunaluluĭ Buzăŭ; ĭar fotografiile în platinotipie m'aŭ încîntat.

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

82

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a treia

CAP. IV

Apropierea fortuneĭ

— Nu, o mărturisesc. Tînărul ofiţer care n'are de cît solda e prea sărac... Fetele, carĭ nu aŭ aşa zestre, nu prea aŭ entuziasmul să ĭa de bărbat un ofiţer... Cu toate acestea nu acesta e punctul care mă sperie... căcĭ eŭ am gusturĭ simple... Dar gîndeşte-te, Domnule, eŭ n'am nicĭ măcar un nume pe care să'l ofer femeieĭ mele... Azistenţa publică m'a numit Gilbert... Şi atîta tot... Cine sînt eŭ?... Nimenĭ nu ştie... Dar părinţiĭ meĭ, oare maĭ trăesc? Cine ne-ar putea spune aceasta... Pentru ce eĭ m'aŭ părăsit?... Mizerie şi crimă, poate... Şi dacă eĭ trăesc încă, cine ne probează că într'o zi nu vor da de urma mea şi nu se vor prezenta. Şi cum? In ce stare? Ca oamenĭ carĭ aŭ suferit şi carĭ aŭ rămas cinstiţĭ?... eĭ bine... Nu maĭ îndrăznesc să merg cu gîndul maĭ departe, Domnule, căcĭ aceasta mă face să tremur... In aceste condiţiunĭ, aş putea să condamn o fată castă, care ar deveni femeĭa mea la o promiscuitate ruşinoasă a fiinţelor nerecunoscute—şi dacă mĭ-aşĭ sonda inima cît de adînc — nu aş simţi nicĭ o afecţiune?... Prin urmare vezĭ ce tristă viaţă aşĭ prepara acesteĭ copile inocente, crescută în mijlocul exemplelor de onoare şi de virtute?... Nu, nu... Gilbert sînt... Gilbert trebue să rămîn, fără familie...

El se opri, palid.

Eĭ ajunseră, preumblîndu-se, pînă în faţă de Montherme, a căruĭ case defilaŭ în lungul ţărmuluĭ stîng al Meuseĭ. Şi Malaviseé se înălţa înaintea lor măreaţă, cu vastele eĭ şoproane, atelierele sale, biurourile sale şi cocheta sa casă de locuit care domina acest focar în activitate.

Ochiĭ tînăruluĭ băiat eraŭ tulburĭ, şi o încreţitură adîncă, semnul uneĭ durerĭ misterioase, îĭ brăzda fruntea.

Timp de cîte-va secunde uită că nu era singur, că Thomeret era lîngă el, şi privirea sa se aţinti asupra ferestrelor acesteĭ case, în care el ar fi voit să-şĭ lase viaţa.

De cînd Blanşa nu maĭ însoţea pe fratele săŭ, de cînd tînărul nu maĭ putea s'o întîlnească, în acest loc venea el în toate dimineţele la aceeaşĭ oră.

Şi de acĭ privea Malaviseé, fără ca nimenĭ să'l observe.

Prima dată el stătuse mult timp pe ţărmul Meuseĭ cu ochiĭ fixaţĭ pe cel-alt ţărm, fără să vadă acolo pe îngerul săŭ.

Apoĭ o fereastră se deschise.

La fereastră apăru o tînără fată care se rezemă molatic pe balustradă şi se uita în jos.

Inima luĭ Gilbert începu să bată cu putere.

L'ar vedea ea oare de pe cel-l'alt ţărm?

La început ea nu remarcă nimic. Dar privirile îndrăgostiţilor aŭ un fel de magnetism. De o dată capul tinereĭ fete se ridică. Zări pe tînăr şi numaĭ de cît îl cunoscu. Şi eĭ rămaseră ast-fel mult timp, trimiţîndu-şĭ unul altuia visurile şi durerile lor prin spaţiul ce-ĭ despărţea.

Nu le-a trebuit mult pentru a se înţelege.

In fie-ce dimineaţă la aceeaşĭ oră, el vine la ţărmul frumosuluĭ rîŭ şi de abia a sosit, cînd de cea-l'altă parte între arborĭ marĭ despoiaţĭ de vînturĭ, o fereastră se deschide, şi un graţios cap apare.

Fără îndoială în această dimineaţă, cînd eĭ ajunseră la ţărm era tocmaĭ ora obişnuită la care venea în tot-d'auna. Şi iată pentru ce el privea departe, cu o atenţiune atît de perzistentă şi cu o tristeţă aşa de profundă.

Thomeret nu putea să ghicească acea încîntătoare intrigă a unuĭ amor născînd şi din care o scenă se juca chiar în faţa luĭ.

In fine după cîte-va secunde de atenţie, fereastra se deschise încetinel, tînăra fată apăru.

Dar fie, că ea se păzea de vre-o spionare sau că i se descoperise secretul, fie că prezenţa luĭ Thomeret o speriase; căcĭ îndată dispăru închizînd şi fereastra.

Thomeret nu văzuse nimic.

Gilbert suspină.

Acolo, după acea fereastră era visul săŭ, un vis nerealizabil, visul de care îĭ era frică să se depărteze deşi ştia bine că se lupta cu imposibilul şi că aleargă înaintea uneĭ marĭ durerĭ.

Thomeret luă braţul tînăruluĭ om şi continuă:

—Scrupulele d-tale, le cred prea exagerate. E adevărat că nu aĭ nume, dar nu te-aĭ gîndit la mine, care pot să ţi-l daŭ pe al meŭ, după cîte-va formalităţĭ pe care am de gînd să le îndeplinesc. Eŭ nu am copiĭ şi nicĭ nu voĭ avea vre'odată; adopţiunea d-tale poate decĭ, în prima zi, să divie un fapt împlinit.

Gilbert fu foarte emoţionat şi-ĭ mulţumi cu căldură.

El nu bănuia de loc proectele egoiste ale acestuĭ om.

—Eştĭ prea bun, Domnule, şi numaĭ d-tale şi aceleĭa care-mĭ permite s'o numesc mama mea, eŭ daterese ceea ce sînt fără bunătatea d-voastră, fără generozitatea d-voastră, ce aşĭ fi devenit eŭ?

Se ştie că Thomeret compta pe recunoştinţa luĭ Gilbert pentru a face să reuşească proectul săŭ.

El înregistră cu plăcere în memoria sa această bucurie a tînăruluĭ, dar pentru moment nu făcu nicĭ o aluziune.

Thomeret reluă:

— Am răspuns decĭ la principalele d-tale obiecţiunĭ, scumpul meŭ copil căcĭ întru cît priveşte întoarcerea părinţilor d-tale, permite-mĭ să-ţĭ spun că aceasta îmĭ pare cu totul imposibil. In timp de 22 saŭ 23 de anĭ de cînd te aŭ părăsit la ospiciul din strada Deufest, eĭ n'aŭ venit nicĭ o dată, să se intereseze de d-ta. Eĭ sînt morţĭ şi nu se maĭ gîndesc la d-ta... Nu văd decĭ nimic care ar putea să te impedice de a te gîndi la însurătoare şi de aţĭ prepara pentru viitor un cuib unde ve trăi fericit. Dacă d-ta nu vreĭ să te gîndeştĭ la aceasta, vreĭ ca să mă gîndesc eŭ pentru d-ta?

Gilbert murmură foarte tulburat:

— Nu, domnule, te rog chiar.

— Pentru care motiv? făcu Thomeret surprins.

Şi faţă cu tăcerea tînăruluĭ, bănuind adevărul.

— Iubeştĭ pe cine-va? zise el cu voce încetă.

— Da.

Thomeret replică printr'un gest de neliniştie, aproape da mînie: el prevedea că noĭ obstacole se ridică, poate, între acest amor şi proectul ce-l cocepuse.

Gilbert căzuse din noŭ în reflecţia sa

Thomeret îşĭ luase fizionomia sa afecţioasă:

— Şi aşĭ putea să ştiŭ şi eŭ pe cine iubeştĭ... întrebă el...

— La ce bun, Domnule, zise Gilbert cu tristeţă.

„Iubesc fără nicĭ o speranţă, nicĭ o dată aceea pe care o ĭubesc nu va deveni femeĭa mea.

— De unde ştiĭ? scumpul meŭ copil?

— Maĭ întîĭ eŭ sînt sărac şi această fată e foarte bogată.

— Bogăţia şi sărăcia merg foarte bine împreună în ast-fel de afacerĭ, zise Thomeret rîzînd.

„Cînd eŭ am luat pe Sabina eram cu totul ruinat. Nu maĭ aveam nicĭ un gologan.

— Pe urmă fără a purta numele d-tale, eŭ fac, cu toate acestea, parte din familia d-tale. Si tatăl aceleĭa pe care o ĭubesc, pare că nutreşte o ură neîmpăcută pentru tot ce poartă numele d-tale saŭ care vă interesează de aproape.

— Ah! vreĭ să vorbeştĭ de Joltran...

— De el în fine...

— Iubeştĭ pe fiica sa.... Iubeştĭ pe Blanşa?

— Da, din ziua sosireĭ mele la Monherme... Din ziua cînd am văzut'o pentru prima oară.

Restul preumblăreĭ fu tăcut.

Eĭ reluaseră drumul spre Val Dieu.

Thomeret întărea în spiritul săŭ şansele acesteĭ însurătorĭ. Un moment crezuse că vede în aceasta salvarea, triumful săŭ. Dacă Blanşa ĭubea pe Gilbert cum Gilbert ĭubea pe Blanşa, n'ar putea el oare exploata cu dibăcie această situaţiune? Joltran n'ar avea el mîinile legate prin acest amor şi nu s'ar vedea obligat să renunţe la răzbunarea sa?

Dar această speranţă nu stătu mult timp în inima sa.

O singură reflexiune ĭ-o ridică; nicĭ odată cît timp va trăi ea, Jenny n'ar consimţi să lase a intra fiica sa în familia luĭ Thomeret... Nicĭ odată Joltran chiar n'ar consimţi la una ca aceasta. Acest mariaj era decĭ imposibil din toate punctele de vedere.

(Va urma)

D-niĭ Wandelman aŭ de gînd să scoată un mare album cu vederile cele maĭ noĭ şi maĭ frumoase din Slănic, Să'ĭ vedem.

Puf.

Ediţia de dimineaţă

INFORMAŢIUNI

DIN MISTERELE BUCUREŞTILOR

—DESCOPERIRI SENZAŢIONALE—

Din misterele Bucureştilor

Prostituţiile clandestine. — Din victimele mediatoarei Pepi Rapaport. — Povestirea uneia din ele. — Roman ori adevăr?

Arestarea mediatoareĭ Pepi Rapaport şi a compliciilor eĭ Amalia Hirsch şi Leopold Hirsch, carĭ aveaŭ specialitatea de a furniza minore, aduce în discuţiune cestiunea aceasta a prostituţiei clandestine şi a comerciuluĭ de carne omenească care se face pe o scară aşa de întinsă în Capitală.

O sumară anchetă, ce-am făcut asupra acesteĭ cestiunĭ, ne-a pus pe urma atîtor descoperirĭ şi fapte de carĭ publicul nicĭ bănuială nu are.

Pentru azĭ dăm rezultatul primelor investigaţiunĭ şi istorisirea pe care ne-a facut-o însăşĭ una din victimele tovărăşieĭ Rapaport-Hirsch & C-nie. Sîntem în faţa povestireĭ uneĭ vieţĭ în adevăr tragice, orĭ toată istoria este un roman facut în capul acesteĭ tinere nenorocite? — Accentul plin de sinceritate, naivitatea acesteĭ istorisirĭ, lipsa de o mulţime de noţiunĭ ne face să credem în adevăr că sîntem în faţa adevăruluĭ.

Primele investigaţiunĭ le-am început la înşăşĭ casa mediatoareĭ Pepi Rapaport. Ea locuieşte, după cum se ştie, în strada Sf. Constantin No. 14, o mică stradă lîngă Bulevard şi care uneşte strada Schitu Magureanu cu calea Plevneĭ. — Casa este mică, joasă şi veche.

Intrăm. Inaintea noastră ĭese un băĭat, un ovreĭaş ca de 17 anĭ, care răspunde la numele de Moriţ şi e lăsat de stăpîniĭ săĭ să le continuĭe comerciul.

In lăuntru am găsit o fetiţă cu numele de Ghizela. Dînsa este mică de statură, dar bine făcută; are ochiĭ albaştri şi un păr maĭ mult blond. Imbrăcămintea îĭ e sărăcăcioasă. Să tot aibă 15-16 anĭ, vorba însă îĭ e măsurată şi îţĭ face impresia că te-aĭ găsi în faţa uneĭ femeĭ crescută în alt mediŭ şi numaĭ datorită unor împrejurărĭ independente de voinţa sa a ajuns acolo unde se găseşte azĭ.

Fără mult înconjur, am şi început să-ĭ fac oare-carĭ întrebărĭ, la carĭ Ghizela îmĭ răspundea într'o romînească stricată.

— Cum te numeştĭ, fetiţo? am întrebat-o.

— Ghizela Totd.

— Cîţĭ anĭ aĭ?

— Vre-o 15—16 anĭ.

— Nu eştĭ romîncă?

— Nu. Sînt din Seghedin.

— Eşĭ de mult în Romînia?

— Numaĭ de vre-o 7—8 lunĭ.

— Prin ce împrejurărĭ aĭ ajuns aci?

Tăcu. Această întrebare îĭ reaminti se vede toate prin cîte trecuse pînă să ajungă într'o casa de prostituţie. Şi începu să plîngă. Căutaĭ să o mîngîĭ şi inzistaĭ tot o dată să-mĭ răspundă la întrebare. După ce am ogoĭat-o, ea relua:

— Ca să-ţĭ spun prin ce întîmplărĭ am ajuns aci, ar fi prea lung ş'apoĭ te aşĭ plictisi, Domnule.

— Eştĭ greşită; nu m'aĭ plictisi de loc.

— Eĭ bine, dacă o vreĭ, fie.

Se opri din noŭ un moment, ca pentru a'şĭ aduce aminte bine de ce avea să-mĭ spuĭe, ş'apoĭ începu:

— Născută în Seghedin — asta o ştiĭ deja; tatăl meŭ se numeşte Stefan von Totd şi este căpitan în retragere. Am încă treĭ fraţĭ şi cîte treĭ sînt ofiţerĭ. Eram singura fată la părinţĭ, lucru care făcu să devin răsfăţata lor. Din nefericire, tata se dedase la băutură de la o vreme. Din această pricină viaţa îmĭ era de multe orĭ grozavă... Naşul meŭ e baronul von Peter. Acesta avea un singur băiat. In ziua cînd fuseĭ botezată am şi fost logodită cu tînărul baron P... von Peter.

„După cum vezĭ, copilăria mĭ-am petrecut-o în mijlocul uneĭ familiĭ cinstite. O duceam foarte bine şi împreună cu logodnicul meŭ, cu care eram într'o intimitate desăvîrşită, aspiram la un viitor fericit. De la vîrsta de 13 anĭ însă, lucrurile începură să se schimbe. Viţiul beţieĭ făcu pe tatăl meŭ să'şĭ piardă epoletul. Deveni pensionar. Din această pricină el deveni şi maĭ alcoolic. In timpul din urmă, graţie excesuluĭ de băutură, el ajunsese pînă acolo că nu 'şĭ maĭ da seamă de ceea ce făcea. Lucrul acesta îl făcu să se poarte foarte aspru cu mine. Ast-fel, într'una din zile, intrînd în salonul în care de obiceiŭ eŭ şi logodnicul meŭ ne petreceam timpul cîntînd la piano saŭ discutînd, mă lovi atît de tare că abia mă putuĭ ţine pe picioare, iar logodniculuĭ meŭ îĭ interzise intrarea în casă, cu toate că aceasta maĭ nainte îĭ făcea o deosebită plăcere.

„După ce tatăl meŭ plecă, nerămînînd acasă de cît cu mamă-mea, am trimes să chĭeme din noŭ pe logodnic — aceasta pentru a'l face să înţeleagă ceea ce făcea pe părintele meŭ să se poarte cum se purtase. Logodnicul meŭ nu întîrzie să vie. Dar nu trecu mult şi ĭată că şi tată-meŭ îşĭ face apariţia în mijlocul nostru. Inmărmuriserăm de frică. Fără multă vorbă, ne luă atuncĭ verighetele de pe degete şi, după ce le sfărîmă pe pragul uşeĭ, le aruncă; apoĭ porunci tînăruluĭ baron Peter să părăsească odaĭa şi să nu maĭ încerce a pătrunde în casa noastră.

„Plecă din noŭ, iar mamă-mea se suĭ într'o trăsură şi se duse ca să se înţeleagă cu baronul von Peter asupra aceĭeĭ afacerĭ şi tot odată ca să'mĭ cumpere o altă bijuterie în locul celeĭ sfărîmate. Rămasă singură, priveam de la fereastră îndurerată. De o dată două gloanţe pătrunseră prin fereastră, atingîndu-mĭ părul şi mergînd să se piardă în păretele opus. Căzuĭ leşinată. Cînd fuĭ readusă la viaţă de către un servitor al nostru şi doĭca mea, un spectacol îngrozitor se prezintă ochilor meĭ: în grădină, lîngă fereastră, tatăl meŭ se tăvălea în urlete lîngă două cadavre, al logodniculuĭ meŭ îmbrăcat în mare ţinută de husar, care 'şĭ zburase creerul cu un glonte după ce crezuse că mă omorîse şi pe mine, şi al...

Aci Ghizela începu să plîngă din noŭ; îşĭ şterse însă ĭute ochiĭ şi, fără să maĭ am nevoĭe să intervin, reluă:

— ... al doilea... al mameĭ mele, care muri de groază şi durere.

*

„In chĭar seara zileĭ înmormîntăreĭ cadavrelor mameĭ şi logodniculuĭ meŭ, continuă ea după o mică pauză, părăsiĭ casa părintească de care aveam oroare acum. Cu cîte-va micĭ economiĭ şi bijuteriile pe carĭ avuĭ grija să le ĭaŭ cu mine, ajunseĭ la Pesta. Aci, pe cînd mă aflam într'o zi pe stradă, fuĭ abordată de o Doamnă pe care nu o cunoşteam şi care mă întrebă de unde sînt şi ce fac în Pesta. Am evitat să'ĭ răspund la întrebărĭ, dar ĭ-am spus că aşĭ vrea să intru într'o casă ca dădacă la copiĭ. Atuncĭ Doamna în cestiune, care nu era de cît Amalia Hirsch şi care făcea vînătoare de fete tinere prin Ungaria, îmĭ şi propuse să viŭ la Bucureştĭ cu ea, căcĭ mă va creşte ca pe copila eĭ. Eŭ m'am opus însă şi aceasta pentru că era evreĭcă.

— Şi cum te-aĭ hotărît apoĭ să viĭ la Bucureştĭ? o întreb eŭ.

— Intr'o zi, văzînd prin fereastra de la hotelul în care mă aflam pe tatăl şi pe unul din fraţiĭ meĭ, carĭ probabil mă căutaŭ, mă hotărîĭ să plec la Bucureştĭ cu cel d'întîĭ tren. Şi, cum aveam încă proaspătă în minte propunerea Amalieĭ Hirsch, îmĭ şi puseĭ hotărîrea în aplicare.

— Şi... odată la Bucureştĭ?

— Am descins la hotel Frascati.

— Aĭ stat mult timp aicĭ?

— Nu; m'am prezentat la un biuroŭ de plasare şi, cerînd să'mĭ găsească un loc de guvernantă într'o casă onorabilă, după două zile am şi fost dusă la D-na O... din strada I...

— Şi de ce-aĭ părăsit casa D-neĭ O...?

— Eĭ, D-le...

— Mă rog, explică-te... O nenorocire... ceva?

— ?...

— Poate că D-na O... s'a purtat răŭ cu D-ta orĭ D-ta aĭ pus'o în poziţie să te îndepărteze?

— De loc, D-le. D-na O... mă iubĭa ca şi pe copiiĭ săĭ.

— Atuncĭ?

— Să 'ţĭ spun. Pe aceaşĭ stradă unde locueşte D-na O... se află o mică băcănie a unuĭ Grec. Acesta avea un nepot, anume T... A... M..., care, orĭ de cîte orĭ eşeam la plimbare cu copiiĭ, mă fixa din uşa prăvălieĭ fără ca să'ĭ daŭ vre-o atenţie. De la un timp începuĭ să fiŭ chiar urmărită de dînsul. Nu ziceam însă nimic şi nicĭ D-neĭ O... nu ĭ-am spus. Intr'o zi îl văzuĭ de la fereastra camereĭ mele vorbind cu Amalia Hirsch. De atuncĭ o frică nebună mă cuprinse şi evitam să ĭes singură. Cam tot din acea zi începuĭ să sufăr de o somnolenţă care făcu pe stăpîniĭ meĭ să cheme pe doctorul I. Acesta zise însă că nu'ĭ nimic...

— Şi la ce atribuiaĭ acea somnolenţă? o întrerup eŭ.

— Să vezĭ: Grecul T... A... M... prin Amalia Hirsch şi Pepi Rapaport plătise bucătăreseĭ de la D-na O... ca să'mĭ puĭe un praf în apa ce mĭ-o servea seara, aşa că de îndată ce beam cădeam într'o completă nesimţire.

— Şi n'aĭ simţit răul acesta?

— Nu numaĭ că l'am simţit, D-le, dar dimineaţa nu mă puteam trezi pînă cînd nu turna apă peste mine. Intr'o zi însă, cînd nu m'am putut trezi de cît la orele 12, totul se isprăvise cu mine... am înţeles îndată scopul curseĭ ce mi se întinsese de acel mizerabil Grec, al căruĭa nume măcar nu 'l cunoşteam...

— Şi ce aĭ făcut?

— Ce alta puteam face, D-le, de cît să'mĭ plîng ruşinea...

— Bine... dînsul?

— In chĭar seara aceleĭaşĭ zile bucătăreasa îmĭ spuse că are să vie el ca să 'mĭ spuĭe ceva. In adevăr, veni şi, după două zile, părăsiĭ casa D-neĭ O... şi mă mutaĭ într'o cameră din aceeaşĭ stradă pe care mĭ-o închiriase Grecul. După două săptămînĭ însă, mizerabilul de Grec fugi şi eŭ rămăseĭ străină şi fără un ban.

— Eĭ... ş'apoĭ?

— Peste două zile se prezintă Amalia Hirsch care, plătind datoriile ce aveam mă luă acasă la ea. Aicĭ înţeleseĭ pe dată unde mă aflam şi cîte se facuseră pentru ca să fiŭ adusă în starea asta

— Dacă aĭ înţeles, de ce n'aĭ părăsit imediat casa şi pe patroana eĭ?

— In prima seară, cînd mi s'aŭ propus lucrurĭ pe carĭ mĭ'ĭ ruşine să le rostesc, am încercat să fug, fuĭ însă oprită şi ameninţată cu închisoarea de gazdă şi de un individ care se dădea drept comisar.

— Şi în ce condiţiĭ eştĭ aicĭ?

— Am un pat... şi mi se plătesc 35 leĭ pe lună la un restaurant.

— Alţĭ banĭ nu ţi se daŭ?

— Unul saŭ doĭ leĭ cîte o dată.

— Refuzĭ pe aceĭa carĭ nu'ţĭ plac?

— Nu pot să refuz, de oare-ce mi se impune, totul tratîndu-se cu gazda.

— Şi cît se plăteşte...?

— Intre 2 şi 4 leĭ.

— Dar de datoriĭ... Te achiţĭ vre-o dată?

— De, D-le; mi s'a spus că peste 4 saŭ 5 anĭ... cu alte cuvinte, nicĭ o dată!

Socotind că informaţiile căpătate de la această nenorocită sînt suficiente pentru scopul ce ne-am propus, am plecat. Aceste investigaţiunĭ, carĭ formează începutul ancheteĭ noastre, le publicăm aşa cum ne-aŭ fost comunicate si promitem să le întregim, dînd regulat, cu începere de astă-zĭ, cîte o parte din misterele ce învăluiesc unele case clandestine din capitala Romînieĭ. Ele sînt de un interes strigător şi orĭ-ce om cinstit, citindu-le, va şti să înfiereze în de ajuns pe toţĭ aceĭa carĭ practică asemenea vînătoare de carne omenească.

Gr. F.

Cu reparaţiile pavagiuluĭ, picheriĭ primărieĭ îşĭ fac într'adevăr de cap.

In strada Justiţieĭ s'a reparat astă vară de treĭ orĭ pavagiul, dar aŭ fost lăsate gropĭ unde seara eştĭ ameninţat să'ţĭ frîngĭ gîtul. Alaltăĭerĭ picherul primărieĭ a venit din noŭ să repare pavagiul din această stradă, şi în dreptul caseĭ cu No. 12 a reparat două găurĭ, lăsînd însă alăturea o a treĭa gaură de peste 20 centimetri adîncime.

In colţul stradelor Academieĭ şi Doamneĭ de asemenea pavarea s'a făcut cu atîta grabă că nu credem ca acest pavagiŭ să dureze maĭ mult de o lună.

Recomandăm aceste lucrărĭ D-luĭ ajutor de primar Bursan şi îl invităm să treacă puţin prin strada Justiţieĭ în dreptul caseĭ cu No. 12 pentru a se convinge de cele scrise de noĭ.

La manevrele germane din anul acesta vor participa; 143 batalioane infanterie, 115 escadroane cavalerie, 111 bateriĭ de artilerie, 21 companiĭ technice şi 3 diviziunĭ.

Manevrele din anul acesta vor fi cele maĭ marĭ din cîte aŭ avut loc pînă acum în Germania.

Azĭ membriĭ consiliuluĭ permanent al instrucţiuneĭ se vor întruni în şedinţă la minister pentru a se ocupa cu programele învăţămîntuluĭ secundar.

La ministerul de instrucţiune se lucrează actualmente la întocmirea tablourilor pentru noile numirĭ în învăţămîntul primar urban şi rural precum şi în învăţămîntul secundar.

In strada Academieĭ No. 28 domneşte o infecţie atît de mare că locuitoriĭ d'acolo de-abia maĭ pot trăi.

Această infecţie provine de la latrinele oteluluĭ Regal, carĭ se scurg printr'un canal ascuns în curtea caselor din str. Academieĭ No. 28.

Antreprenorul oteluluĭ Regal, D. Stiefler a fost pus în cunoştinţă despre infecţia pe care o produc latrinele oteluluĭ săŭ, dar nevoind să facă cheltuelĭ n'a luat nicĭ o măsură.

Atragem atenţiunea D-luĭ Dr. Felix asupra acestuĭ focar din infecţie, care se află la zece paşĭ de consiliul sanitar superior, şi cerem cu inzistenţă ca să ĭa măsurile necesare pentru asanarea acesteĭ străzĭ.

D. Negrutzi a fost numit sub-prefect al plăşeĭ Grădiştea, judeţul Rîmnicu-Sărăt.

D. M. Giurgiuveanu a fost numit poliţaiŭ al oraşuluĭ Mihăilenĭ, judeţul Dorohoĭ.

D. D. Opaschi a fost numit ajutor de sub-prefect al plăşeĭ Herţa, judeţul Dorohoĭ.

Iată rezultatul alegerilor pentru consiliul judeţian de Argeş, carĭ aŭ avut loc la 5 August:

Votanţĭ 144 Daniel Sterescu a obţinut 112 şi G. Negulescu 106 voturĭ aleşĭ. C. Brătescu a obţinut 33 şi N. Micescu 43 voturĭ căzuţĭ.

Consiliul comuneĭ urbane Mihăilenĭ a fost dizolvat.

Aŭ fost numiţĭ în comisia interimară: Domniĭ I. Astolescu preşedinte, G. Ungureanu vice-preşedinte, G. Florescu, I. D. Băcanu şi G. Ursulescu membri.

Exportarea săreĭ în Bulgaria

Am dat încă de acum cîte-va zile ştirea că miniştriĭ, în urma a două consiliĭ ce aŭ ţinut la ministerul de interne, aŭ modificat regulamentul privitor la exportarea săreĭ în Bulgaria. Astă-zĭ sîntem în măsură a da oare-care amănunte relative la aceste modificărĭ.

*

Se ştie că statul romîn exportează în Bulgaria pe fie-ce an o mare cantitate de sare, şi că această sare se exportă numaĭ prin porturile Smîrdan şi Giurgiŭ şi foarte rar prin Constanţa.

*

Modificările aŭ fost aduse în urma cererilor făcute de direcţia regieĭ monopolurilor statuluĭ şi stabilesc nouĭ preţurĭ pentru sarea destinată a fi exportată în Bulgaria.

Preţul toneĭ de sare în bloc, de calitate aleasă din Slănic şi tăiată cu ciocanul a fost fixat la 32 leĭ; aceeaşĭ calitate şi tot din Slănic, dar tăiată cu maşina costă 33 leĭ tona. Sarea ordinară 30 leĭ tona tăiată cu ciocanul şi cu 2 leĭ maĭ mult tăiată cu maşina. Tona de sare pisată, fie de Slănic fie de Doftana, costă 35 leĭ.

*

De aceste preţurĭ, nu pot beneficia însă de cît persoanele carĭ vor exporta sare în cantitate de maĭ bine de 2 miĭ tone pe an şi numaĭ prin porturile Giurgiŭ şi Smîrdan.

Pentru cele-l'alte porturĭ din ţară, preţurile aŭ fost ridicate cu cîte 2, 3 şi 4 leĭ maĭ mult de tonă.

Aşa, sarea praf costă 37 leĭ tona, sarea în bloc, ordinară, de Slănic, tăiată cu maşina, 34 leĭ etc.

Aceste preţurĭ se referă şi la exportaţiunele din Giurgiŭ şi Smîrdan atuncĭ cînd ele nu ating anual ţifra de 2 miĭ tone.

*

Plata valoareĭ săreĭ se face înainte, cu ocaziunea comandeĭ.

*

Guvernul a lăsat direcţieĭ regieĭ facultatea de a acorda micĭ beneficiĭ exportatorilor marĭ carĭ fac anual afacerĭ între 2 şi 10 miĭ tone precum şi dreptul de a le acorda creditul în marginile posibile.

Bud.

ECOURĬ

◆ **Satira No. 10**, care a apărut azĭ, e un număr plin de spirit şi de humor. Sumarul e de asemenĭ foarte variat şi conţine peste 20 de articole, scrise de ceĭ maĭ talentaţĭ scriitorĭ satiricĭ de la noĭ.

Cu această ocazie ţinem a spune că **Satira** a ajuns astă-zĭ cel maĭ răspîndit ziar umoristic.

● Cele 4 opere ale preotuluĭ Kneipp carĭ cuprind: 1) Cura de apă, 2) Cum trebuĭe să trăiţĭ, 3) Testamentul meŭ şi 4) Conferinţe publice, constînd din două volume, se găsesc cu preţul de 3 fr. ambele la cele maĭ însemnate librăriĭ din ţară, precum şi la editorul Ig. Hertz, hotel de France, Bucureştĭ. Atragem atenţiunea că acum este timpul cel maĭ minunat pentru începerea cureĭ.

1618—

Tîrgul cerealelor

Brăila, 7 August.

Griŭ: 11450 hectolitri; libre 54—57; preţ $10.72\frac{1}{2}$—12.70.

Porumb: 5.100 hectolitri; libre $62\frac{1}{4}$—$64\frac{1}{2}$ cincante; preţ: 6.70—9.95.

Orz: 1.000 hectolitri; libre 46; 6. — preţ. Fasole 2 vagoane; 14 preţ.

S'a vîndut griŭ noŭ: 5.750 hectolitri.

Marmorosch Blanck & comp.

REPORTAGIU

Din Capitală

Aseară pe la orele 6 şi jumătate un individ necunoscut, care traversa terasamentul linieĭ ferate în dreptul barierei Plevna, a fost complectaminte strivit de o maşină care sosea din staţia Filaret spre a intra în depozitul găreĭ de Nord.

A fost prins şi arestat de poliţia de siguranţă a Capitaleĭ individul Matache Ganea, dezertor din armată şi renumit spărgător. Acest individ era de o cutezanşă ne maĭ pomenită. El a fost arestat în maĭ multe rîndurĭ, însă a evadat prin spargerea celulelor şi adormirea guarzilor.

A fost prins în gara Piteştĭ, de comisarul găreĭ apostrofîndu-l; Ganea îl ameninţă să bage bine de seamă cu cine vorbeşte. Cînd i s'a făcut însă perchiziţia s'a găsit asupra luĭ un instrument de fer de care se servea atît pentru spargerĭ cît şi pentru asasinate.

In arestul militar din Cîmpu-Lung el a ameninţat pe colonelul care'l lua un interogatoriŭ.

In fie-care oraş el îşĭ schimba numele. Adus în Capitală el s'a dat drept Petre Nicolescu. Aci însă s'a întîlnit cu şeful poliţieĭ de siguranţă care cu multă uşurinţă l'a pus pe calea adevăruluĭ, aşa că Matache Ganea nu numaĭ că răspunde prompt la interogatoriŭ, dar şi-a denunţat compliciĭ, enumărînd şi o sumă de spargerĭ comise de eĭ atît în Capitală cît şi în ţară.

Erĭ pe la orele 5 p. m., pe cînd maĭ multă lume se scălda în Dîmboviţă, maĭ sus de podul de la Grozăveştĭ, un Grec anume Hristache Costulescu, de 27 anĭ, vînzător de lemne din str. Vespasian 25, se aruncă de pe parapetul poduluĭ, făcu cîte-va salturĭ mortale în aer, se scufundă în apă şi nu maĭ apăru la suprafaţă. Cadavrul a fost pescuit astăzĭ în dreptul cazărmeĭ Malmeson.

Din ordinul parchetuluĭ cadavrul a fost transportat la morgă.

Din ţară

Locuitorul Eftimie Diamandescu din comuna Ceraşu, jud. Prahova, a fost găsit mort în ziua de 3 August, de către servitorul săŭ, la o distanţă de 20 metri depărtare de locuinţa sa, într'o vîlcea ce se numeşte Valea Gîşteĭ.

Cadavrul avea maĭ multe împunsăturĭ în partea inimeĭ şi era ascuns în buruene.

Din cercetările făcute, bănuĭala cade asupra locuitoruluĭ Niculaĭ Pîroiu care de la data crimeĭ a şi dispărut din comună.

In ziua de 8 August un incendiŭ a izbucnit în casa comerciantuluĭ Al. Petrescu din Comuna Comarnicu, judeţul Prahova.

Focul a izbucnit după miezul nopţeĭ pe cînd toţĭ aĭ caseĭ dormeaŭ.

Treziţĭ din somn, copiĭ carĭ dormeaŭ într'o mansardă aŭ fost uitaţĭ aşa că unul din eĭ a ars, iar alţĭ doĭ sînt grav rănitĭ. Flacările aŭ consumat întreaga clădire.

Zilele trecute locuitorul Neculaĭ Ciobanu din comuna Bărcăneştĭ, judeţul Prahova, fiind bolnav s'a adresat uneĭ babe care făcea pe doctoreaia în sat. Aceasta ĭ-a fert nişte buruĭene şi i-a dat să bea. După ce bău fertura ciobanul a murit. Baba a dispărut din sat. Autorităţile respective aŭ luat măsurĭ pentru prinderea criminaleĭ.

Ediţia de seara

Turcia şi Frantz-Iosef

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Constantinopol, 7 August. — Mehemed-paşa, prim-aghiotant al sultanuluĭ, şi Munir-paşa, mare maestru al ceremoniilor, s'aŭ dus la ambasada Austro-Ungarieĭ pentru a prezenta felicitările sultanuluĭ cu ocazia aniversăreĭ împăratuluĭ Frantz-Iosef.

Ziarul „Malumat", felicitînd pe împăratul Austrieĭ, îĭ mulţumeşte pentru sentimentele sale de amiciţie şi pentru bine-voitoarele sale intenţiunĭ în cestiunea Orientuluĭ.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 109 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

IX

Pe urme

Fanfan se plecă ca şi cum ĭ-ar fi căzut biletul.

Zefirina se urcă şi ea.

Atuncĭ Fanfan trînti uşa după ea şi fugi în întuneric.

Trenul plecă.

Zefirina nu băgă îndată de seamă că Fanfan dispăruse.

Acesta intră îndată în gară, ca şi cum ar fi pĭerdut trenul.

Apoĭ cu toată iuţeala alergă spre casa unde credea că crima era gaĭtă să se săvîrşească.

Ajunse.

Abia maĭ sufla.

Işĭ lipi urechea de uşe.

Nu auzi nicĭ un zgomot.

Atuncĭ cu răceală se urcă pe zid din spre locurile virane vecine cu casa.

Se uită pe fereastră.

Zări numaĭ pe Isidor.

Sta rezemat de masă.

Părea că aşteaptă.

Copilul stătu acolo.

Vedea bine în casă şi nu putea fi văzut.

Stia că de era trebuinţă putea intra în casă pe fereastra aceea a căreĭ o zăbrea era scoasă.

Aşteptă.

In momentele acestea de aşteptare cugetul săŭ se duse ca o rugăciune spre dama cea bună de la Moisselles şi către fiinţele necunoscute şi scumpe la carĭ se gîndea ades...

Işĭ simţi inima plină de curaj.

De odată auzi că bătea cine-va în uşe.

Omul aşteptat sosea.

X

Cursa

Aşa se vorbiseră.

Isidor să fie singur în odaĭe cînd va veni Ramon.

La Limace sta în odaĭa vecină, gata la orĭ-ce ca să ĭa toţĭ baniĭ ce ar fi putut.

Isidor luă luminarea.

Se duse să deschidă.

El era foarte liniştit.

Un tată care plin de remuşcare îşĭ caută copilul, e un om care nu se uită la banĭ.

Aşa cugetase el.

După ce intră vizitatorul el încuĭe bine uşa zicînd:

— Mahalaua nu prea e singură şi ne e cam frică.

Zîmbea.

Cînd văzu această precauţiune Ramon se îngălbeni puţin.

Dar era foarte stăpîn pe el din fire nu era fricos.

Se uită însă împrejur şi avu o presimţire nehotărîtă de un pericol posibil.

Işĭ pipăi revolverul.

Isidor îĭ dădu un scaun.

Ramon luă loc.

După aceea Isidor întrebă.

— Eştĭ bun să'mĭ spuĭ la ce ne-a căutat ierĭ?

— Sînt însărcinat de o familie foarte doritoare să adopte un copil să caut unul care să nu aibă pe nimenĭ...

— Apoĭ la ospiciul copiilor găsiţĭ nu sînt destuĭ?

— Ştiŭ, răspunse Ramon încurcat de aceste cuvinte aşa de simple dar nişte rezoane deosebite...

— Treaba D-tale, dar atuncĭ condiţiile afacereĭ se schimbă puţin. Aĭ trebuinţă de noĭ şi noĭ de... ne folosim. Aşa o dată aveaĭ trebuinţă să facĭ să peară un copil. L'aĭ dat unuĭ om pe care îl văzuseşĭ lucrînd şi ĭ-aĭ zis:

— I'al fă din el un hoţ un bandit ca tine, un ucigaş chĭar dacă vreĭ...

Ramon se făcuse galben ca ciara.

Isidor urmă cu sînge rece:

— Acum remuşcarea nu te maĭ lasă în pace... Cauţĭ copilul... Dacă îl găseştĭ daĭ or cît, orce...

Ramon vedea că fusese recunoscut.

Vedea unde se afla.

Trebuĭa să scoată pe copil din murdăria aceea cît maĭ curînd.

Intrebă scurt:

— Ce cereţĭ ca să'mĭ înapoĭaţĭ copilul?

— Maĭ nimic pentru D-ta.

— Cît?

— 100000 fr.

— 100000 fr!

— Nu e lucru mare... La noĭ e preţ fix.

— Eştĭ nebun!

— Ba nu.

— Suma e enormă.

— Ce fel tocmaĭ D-ta te tocmeştĭ! Altfel nu putem.

— Ramon începu să se mînie. Se sculă.

— Bine zise el; atuncĭ vom avea copilul pe alte căĭ.

— Adică cum, dacă nu te superĭ?

— Cu ajutorul poliţieĭ.

— Iĭ aveam actul de naştere.

— E falş.

— Dovedeşte.

— Voĭ mărturisi tot tribunaluluĭ

— Şi cum veĭ dovedi că copilul pe care l'aĭ dat e cel care e la noĭ?

— Pe mine mă vor crede cînd le voiŭ spune căcĭ am trecut nepătat şi voiŭ spune şi cine sînteţĭ voĭ.

— A! canalie! va să zică ne insulţĭ zise Isidor. Nu vezĭ că eştĭ în mîinile noastre? Scoate ce aĭ prin buzunare... Pune colea pe masă nu ĭeşĭ de aci...

Ramon pusese mîna pe revolver

Se dăduse înapoĭ un pas gata să se apere, cînd uşa din fund se deschise şi intră La Limace.

— Eŭ nu vreaŭ gălăgie aci... Să ne lămurim prieteneşte. Cît daĭ d-ta ca să 'ţĭ dăm copilul îndată chĭar astă-seară?

— 20000 de francĭ.

Ramon ţinea revolverul gata.

Isidor începu să rîdă.

— 20000 fr... Aĭ fi vrînd să ţi 'l ducem şi acasă pentru preţul ăsta?

— Taci!, zise La Limace.

Şi se întoarse spre Ramon.

— Zicĭ 20000 fr.?

— Da.

— Plătiţĭ ghĭaţă?

— Da.

— In banĭ?

— Vă daŭ un cec la bancherul meŭ; puteţĭ lua baniĭ chĭar mîine.

— Bine. Dă 'l.

— Primeştĭ? zise Isidor.

— Da.

— Nu se poate!

— Dragul meŭ, asta e treaba mea maĭ mult de cît a ta, aşa e i

— Apoĭ...

— Maĭ bine vreaŭ eŭ puţin şi bun. Ce e în mînă nu e miciună?

Isidor era să protesteze ĭar.

Dar i se păru că vede pe La Limace clipind din ochĭ.

Iĭ făcea semne.

Nu înţelese, dar tăcu.

Montlaur asculta.

Parcă acum era maĭ liniştit.

El credea că acest bandit era maĭ inteligent de cît cel-l'alt, orĭ maĭ fricos.

La Limace îĭ zise:

— Poţĭ pregăti cecul, D-le.

Aduse călimărĭ şi un condeĭ.

— Copilul va veni curînd. L'am trimis cu nevasta mea ca să nu fie aicĭ la discuţia noastră. E un nerecunoscător. Nu ne ĭubeşte de loc. Cum va veni îl poţĭ lua.

Ramon scoase carnetul de cecurĭ.

Scrise unul şi îl iscăli.

Apoĭ îl întinse luĭ La Limace.

Acesta îl luă liniştit.

— Şi cu acest bilet vom fi plătiţĭ îndată? întrebă el.

— Indată. E dat la vedere pentru Creditul Fonciar. Am acolo valorĭ. Iţĭ dă banĭ cum te veĭ prezinta.

— Fără explicaţiĭ?

— Fără.

(Va urma)

Grecia are banĭ

(Serviciul teleg. al „Agenţieĭ Romîne")

Londra, 7 August. — Se anunţă din Constantinopol luĭ *Daily Telegraph* că un trimes grec la Paris a găsit pentru Grecia 1,000,000 de lire sterline plătibil în 40 de zile.

Ultime informaţiunĭ

Atentate armeneştĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Atentat asupra Porţeĭ.—Morţĭ şi rănițĭ.—Alt atentat.—Atentat asupra Băncei otomane.—Poarta şi Armenii.—Atentatorii

Constantinopol, 7 August. — *Comunicat oficial*. Ierĭ, la treĭ ore după amiazĭ, o bombă încărcată cu dinamită a făcut explozie în coridorul care dă acces salonuluĭ de recepţiune al Porţeĭ. Un servitor a fost omorît; treĭ aŭ fost rănițĭ. Cîte-va părţĭ ale clădireĭ aŭ fost stricate.

La aceeaşĭ oră s'a aruncat o bombă într'o stradă din Pera, dar n'a făcut explozie.

Autorii acestor atentate sînt doĭ Armenĭ, carĭ aŭ fost îndată arestațĭ.

Un alt Armean a fost arestat la Banca otomană în momentul cînd voia să aprindă o bombă cu 4 fitilurĭ.

S'a deschis o anchetă în contra celor treĭ culpabilĭ. Pedepsele se vor aplica după lege. S'aŭ luat măsurile de ordine necesare. Peste tot domneşte linişte.

*

Constantinopol, 7 August.— Poarta a transmis niște ordine foarte severe ale sultanuluĭ tuturor valiilor şi comandanților militarĭ, recomandîndu-le să impiedice excesele în contra Armenilor şi făcîndu-ĭ personal răspunzătorĭ de menţinerea ordineĭ.— Peste tot domneşte linişte aci.

*

Constantinopol, 7 August.— Armeanul arestat în momentul cînd voia să dea foc bombeĭ la Banca otomană se numeşte Karabet. — Pretinde că a sosit din Rusia acum două zile, dar s'aŭ găsit la dînsul fotografiĭ făcute aci la o dată anterioară. — Karabet refuză să dea alte informaţiunĭ.

Bomba de dinamită care a făcut explozie în palatul Porţeĭ a fost aruncată pe fereastră.

Ştirea care zice că tinerii turcĭ ar fi participat la aceste atentate e te falşă; cîte şi treĭ atentatele aŭ fost comise de Armenĭ.

Atragem atenţiunea cititorilor noştri asupra rubriceĭ „Mica publicitate" ce o vom publica mîine în pagina VI-a a ziaruluĭ şi care de astă dată conţine un număr foarte mare de cererĭ, oferte şi multe alte anunciurĭ carĭ interesează pe orĭ-cine ar dori să ocupe un post saŭ ar avea nevoe de ceva, ar dori să ...ca saŭ să primească lecţiunĭ, să închirieze saŭ să vînză case, etc.

Un anunciŭ de 4 liniĭ cu un total de 100 litere costă numaĭ 0.50 banĭ.

Din provincie textul dimpreună cu costul se pot trimete prin poştă.

Anunciurile pentru numărul de mîine se primesc pînă azĭ la orele 6 p. m.

La teatrul evreiesc „Jigniţa" se petrec zilnic scandalurĭ.

In fie-care seară trebue să fie cîte o bătaie în care mulţĭ spectatorĭ sînt rănițĭ.

Aceste scandalurĭ sînt provocate de casierul teatruluĭ şi de servitoriĭ d'acolo carĭ bruschează şi insultă publicul.

Cel maĭ obraznic însă dintre toțĭ este proprietarul sălei, cămătarul Lieblich, care se poartă ca o fiară sălbatecă faţă de orĭ-ce persoană ce nu profesează frumoasa meserie de cămătar.

Atragem atenţiunea poliţieĭ asupra acestuĭ teatru—scandal şi îĭ recomandăm în special pe sergentul postat acolo care, plătit de cămătarul Lieblich, crede că datoria luĭ este să apere pe agresorĭ şi să înjure pe ceĭ bătuțĭ.

Cît priveşte pe cămătarul Lieblich, el este un vechiŭ client al parchetuluĭ, care nu va lipsi de sigur să-l viziteze zilele acestea.

Erĭ s'a ţinut la primăria din Botoşanĭ licitaţie pentru construcţia conductelor de apă de la Bucecea.

Aŭ fost treĭ concurenţĭ.

Lucrările s'aŭ adjudecat asupra Companieĭ generale de tuburĭ de apă din Liege, care a oferit preţurile cele maĭ avantagioase, anume 17 la sută sub deviz.

Primăria a înaintat spre aprobare ministeruluĭ de interne dosarul acesteĭ licitaţiĭ.

Cu ocaziunea aniversăreĭ zileĭ de naştere a împăratuluĭ Frantz Iosif, consulul austriac din Galaţĭ, a dat un banchet pe bordul vaporuluĭ „Ferdinand Max" la care aŭ participat maĭ mulţĭ consulĭ şi persoane distinse din acel oraş, precum şi întreaga colonie austriacă.

D. d-r. Viţu a fost însărcinat să constate starea mintală a luĭ Georgescu-vitriol, care actualmente se află închis în penitenciarul din Galaţĭ.

D-nul Viţu a constatat că acest nenorocit tînăr este un dezechilibrat prin ereditate, de oare-ce e născut dintr'un tată foarte bătrîn şi dintr'o mamă foarte tînără.

Congresul internaţional de medicină

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne")

Moscova, 7 August. — Congresul internaţional de medicină a fost deschis de marele duce Sergiu. Sînt prezenţĭ 7.300 doctorĭ, dintre carĭ jum. străinĭ. D. Delianow, ministru al instrucţiuneĭ publice, a pronunţat un discurs de bună-venire.

Cu ocaziunea sărbătoreĭ Sf. Maria, patroana mănăstireĭ Sinaia, Eforia spitalelor civile va da Vinerea viitoare un mare prînz popular de 200 de tacîmurĭ.

In scopul de a se spori fondul pentru ridicarea monumentuluĭ comemorativ reanexăreĭ Dobrogeĭ, „Liga pentru propăşirea Dobrogeĭ" a cerut şi direcţia regieĭ monopolurilor statuluĭ a bine-voit a-ĭ pune la dispoziţie vaporul „Orientul" care va face o escursiune de plăcere la Tulcea, unde se pregăteşte o strălucită procesiune la locul destinat monumentuluĭ de către regele Carol, care a pus acolo prima piatră fundamentală.

Toţĭ banĭ ce se vor strînge sînt exclusiv destinaţĭ acestuĭ nobil scop.

„Liga pentru propăşirea Dobrogeĭ" face apelul cel maĭ călduros către toţĭ Romîniĭ ca să vie în cît maĭ mare numar să aziste la această serbare.

Contrar celor afirmate de unele ziare că întregul consiliu comunal din Roşiorĭ de Vede şi-ar fi dat demisia, aflăm că consiliul continuă a lucra şi că nicĭ unul din consilierĭ nu şi-a dat demisia.

Intr'adevăr, se credea că consilieriĭ comunalĭ se vor declara solidarĭ cu fostul primar Mănciulescu, dar D. Ferichide şi cu Chiriţopolu aŭ pus atîtea inzistenţe pe lîngă consilieriĭ comunalĭ că şi-a convins de necesitatea destituireĭ D-luĭ Mănciulescu.

Aceasta a şi fost cauza întîrziereĭ destituireĭ primaruluĭ din Roşiorĭ de Vede.

Bicicliştiĭ şi prefectul de poliţie

Un grup de vre-o 40 de bicicliştĭ, voind să-şĭ rîdă de ordonanţa D-luĭ Caton Lecca ca bicicliştiĭ să poarte clopote carĭ să se audă la o distanţă de 30 de paşĭ, aŭ ieşit erĭ înarmaţĭ cu nişte tălăngĭ marĭ de tinichea cu limbĭ de plumb şi aŭ trecut pe toată calea Victorieĭ, făcînd un zgomot infernal.

Maĭ mulţĭ sergenţĭ de oraş aŭ încercat să oprească pe bicicliştĭ, dar aceştia le-aŭ arătat ordonanţa prefectuluĭ cum că clopotele bicicliştilor trebue să se audă la distanţă de 30 de metri.

Bicicliştiĭ cu tălăngĭ aŭ trecut apoĭ de cîte-va orĭ în faţa poliţieĭ şi pe toată şoseaua, unde se afla D. Caton Lecca pe care îl siliră să şĭ astupe urechile.

Aceştĭ bicicliştĭ sînt hotărîţĭ să asurzească într'atîta cu tălăngile lor pe D. Caton Lecca, pînă ce va reveni asupra ultimeĭ sale ordonanţe ce lasă pe bicicliştĭ la discreţia fie-căruĭ sergent de stradă.

Din ţara noastră s'aŭ exportat în străinătate de la 1 Aprilie şi pînă la 27 Iulie a. c. 3.670.317 grade alcool în cisterne şi 18.681.894 grade în butoae.

Ţara în care s'a exportat maĭ mult e Turcia, apoĭ vin pe rînd Austria, Franţa, Belgia, etc.

D. Gheşof, ministrul de finanţe al Bulgarieĭ şi moştenitorul milionaruluĭ Gheorghief, a făcut cunoscut printr'o circulară tutulor caselor din străinătate şi din ţară că afacerile caseĭ Gheorghief atît din Capitală cît şi din Brăila vor continua înainte sub aceeaşĭ firmă şi că administrarea lor a fost încredinţată D-lor Dimitrie Ivanof şi Christu Pallie, vechĭ colaboratorĭ aĭ defunctuluĭ, carĭ vor avea dreptul de a subscrie toate actele prin procuraţie.

D. Cantacuzino, ministrul de finanţe, va depune la toamnă înaintea Corpurilor Legiuitoare, imediat după convocarea lor, un proect de lege prin care toţĭ locuitoriĭ din partea de vale a Galaţuluĭ carĭ aŭ suferit pagube din cauza inundaţiilor să fie scutiţĭ de impozite directe şi fonciară pe timp de treĭ anĭ. Acest proect e deja făcut şi aprobat de consiliul de miniştri.

Am anunţat zilele trecute despre evadarea a treĭ condamnaţĭ din penitenciarul de la T. Ocna.

Doĭ din evadaţĭ, carĭ aŭ fost rănițĭ, se ascunseseră într'o rîpă din apropiere. Eĭ aŭ fost văzuţĭ, de la o fereastră a penitenciaruluĭ, de către o santinelă care'ĭ şi împuşcă.

Ministrul de războiŭ a oferit D-luĭ maior C. Toplicescu, din reg. III de călăraşĭ, direcţiunea şcoaleĭ de cavalerie din Tîrgoviştea.

D. maior Toplicescu, nevroind să se mute la Tîrgovişte, n'a primit propunerea D-luĭ ministru.

Maĭ mulţĭ cetăţenĭ ne roagă să întrebăm pe ceĭ carĭ conduc spitalul „Caritas" ce s'a făcut cu loteria organizată în folosul acestuĭ spital şi a căreia tragere a fost fixată pentru ziua de 3 August.

Ceĭ de la spitalul „Caritas" sînt rugaţĭ să răspundă.

D. Mateĭ Petrescu, şef de cabinet la ministerul de interne, va ţine cîte-va zile locul D-luĭ Moscuna, secretar general la acelaşĭ minister, care a plecat în congediŭ.

D. Stolojan, ministru de domeniĭ, va lua parte la serbările şi cursele de caĭ carĭ vor avea loc la Constanţa în primele zile ale luĭ Septembrie.

D. Dianu, directorul general al penitenciarelor, a plecat erĭ în anchetă la T.-Ocna.

S'a primit demisia D-luĭ Niculal Popoff din funcţiunea de primar al oraşuluĭ Mangalia.

Comisiunea examinatoare pentru aspiranţiĭ la gradul de oficianţĭ telegrafiştĭ se compune din D-niĭ inspector Berlescu, preşedinte, şi Preda şi Gordeanu, membri.

Pentru 15 locurĭ vacante sînt 70 de candidaţĭ.

D. Pintilescu, funcţionar la Eforia spitalelor, a reclamat azĭ dimineaţă poliţieĭ de siguranţă că a pierdut o pungă în care se aflaŭ 620 leĭ, în drumul dintre bulevard şi gară.

Aceştĭ banĭ, cu carĭ D. Pintilescu se ducea la gară spre a plăti o taxă pentru transportarea niştor lemne, aparţineaŭ Eforieĭ.

Se bănueşte că conductorul tram-caruluĭ cu No. 10, în care nu se afla alt pasager de cît D. Pintilescu, a găsit baniĭ.

Ministerul de interne a dat ordin ca să nu se maĭ elibereze bilete de 48 ore de trecerea granițelor de cît acelora carĭ sînt din localităţile limitrofe.

Tot odată nu vor fi valabile de cît biletele de identitate ale autorităţilor locale.

Din cauza plecăreĭ D-luĭ T. Niculescu la Cernăuţĭ, experţiĭ însărcinaţĭ cu examinarea hîrtiilor confiscate de la samsarĭ şi-aŭ încetat pentru moment lucrările.

Imediat după revenirea D-luĭ Niculescu, comisiunea de experţĭ va examina şi restul hîrtiilor, iar după aceasta judecătorul de instrucţie îşĭ va da ordonanţa.

S'a aprobat alinierea următoarelor strade din Capitală:

Lipscaniĭ, din calea Moşilor şi pînă în calea Victorieĭ şi din calea Plevneĭ pînă la cheul Dîmboviţeĭ, Sireneĭ, Lireĭ, Ungureniĭ, Trifoĭ şi Rumeoareĭ.

Arestarea samsaruluĭ Goldştein

Renumitul cămătar şi samsar Goldştein, a fost depus din ordinul D-luĭ procuror Hamangiu, Goldştein a şi fost trasportat la Văcăreştĭ, după ce 'ĭ s'a luat un interogatoriŭ.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Berlin, 7 August.—Prinţul de Hohenlohe va rămîne la moşia sa Borki în Rusia pînă la începutul luĭ Septembrie. Apoĭ va merge la Hamburg ca să aziste la recepţiunea regeluĭ Italieĭ.

Berlin, 7 August. — Slatin paşa, colonel de stat major în armata egipţiană a primit ordinul regal al coroaneĭ de clasa a II-a.

Dunkerque, 7 August.—Incrucişătorul „Bruix", care a părăsit Dunkerque ierĭ escortînd pe D-nul Faure la Petersburg, s'a întors de dimineaţă în port, de oare-ce avea oare-carĭ avariĭ.

Incrucişătorul „Dupuy-de-Lôme" a plecat la amiazĭ pentru a înlocui pe „Bruix".

Constantinopol, 7 August. —Doĭ Musulmanĭ aŭ fost omorîţĭ de insurgenţĭ la Sitia.

Se dezmint ştirile carĭ zic că Sir Philipp Currie ar fi făcut demersurĭ noĭ în privinţa turburărilor din India.

Canea, 7 August. — Escadrele internaţionale aŭ ridicat ancora pentru a merge să staţioneze în baia Suda.

Berna, 7 August. — Băncile elveţiene de emisiune aŭ ridicat scomptul lor la 4 la sută.

DEPLASARI

7 AUGUST

Hotel Victoria: Elvelsler, comersant Fălticenĭ; Petre Dumitrescu, comers., Tîrgovişte; Alexandru Levroff, funcţ., Brăila.

Hotel Regal: Căpitan Păulescu, milit., Brăila; Victor M. Iliescu, prop., Braşov; D. Beuoes, comersant, Craiova; Locot. Steriadi, militar, Ploeştĭ.

Hotel de France: Floncher Gh., comersant, Iaşĭ; Popovicĭ, propr., Iaşĭ; Maior Cocorescu, militar, Tîrgovişte; Iosef Rotte, comersant, Craiova; L. L. Schinierer, comers., Galaţĭ; Ierosla v Klor, comersant, Viena.

Hotel Dacia: Sub-locot. Z. Gheorghe, militar, Constanţa; D. Abraceff, comersant, Dobricĭ; Nae Niculescu, comers., Craiova; I. Niţulescu, comersant, Oc-nele-Marĭ; M. Alexandrescu, comers., Călăraşĭ; Teodor Trifonof, comers., Rusciuk; I. M. Lilber, comers., Sofia; Ianou Borescu, comers., Valea Draculuĭ.

Hotel Gabroveni: Elena Petrescu, profes., Buzăŭ; Dumitru D. Savu, comers., Tulcea; Stanou Gabrilescu, comersant, Craiova; Naiman, comers., Brăila; Panaitescu, comers., Caracal; D-tru Petrescu, comers., Ialomiţa.

Hotel Métropol: Beloianu, inginer, Bacăŭ; Ttoenescu, prefect, Călăraşĭ; D-na Maria Ştefănescu, prop., Craiova; Iordan Guţulescu, prop., Călăraşĭ; Locot.-colonel Minculescu, militar, Craiova; Negip Efendi, voiajor, Batimblia.

Hotel Frascatti: Eduard C-miz, ingin., Brăila, Socatteli, antr., Ploeştĭ; Nicu Constantinescu, deputat, Buzăŭ.

Englisch-Hotel: D. Polizu, prop., Tîrgovişte; A. Demetrescu, inginer, Urlaţĭ; Căpitan Moncoş, militar, Tîrgovişte.

Hotel Union: Carota, antrep., Teoucĭ; Liga, deputat, Bîrlad; G. Simshanser, comers., Vaims; Ferdinand Goglin, comers., Sibiŭ; Hapihaneni, comers., Farami.

Hotel Boulevard: G. Mavrocordato, prop., Vasluĭ; G. Verona, prop., Galaţĭ; Pencovicĭ, prop., General.

Hotel Central: Marateca, prop., Mizil; Teodor Cincu, prop., Tecuci; Ion B-dilă, magistrat, Sibiu; Samek, comers., T.-Măgurele; Teodorescu şi Zănăsescu, comers., Brăila; N. Bălănescu, advocat, Giurgiu; Cîmpeanu, moşier, Corabia; I. Broşteanu, moşier, Costeştĭ; I. Anastasiŭ, com rs., Ploeştĭ; Petre Udrescu, comers., Craiova; Capitan Urlăţeanu, militar, Forturĭ.

Hotel Colaro: T. Lucopol, propr., Olteniţa; Printezis, farmacist, Atena; Wistman, comers., Focşanĭ; Moisescu, avocat, Brăila.

Hotel Bristol: Eichelberg, voiaj., Remschard; Răileanu, avocat, Bacăŭ; Sturdza, prop., Bacăŭ; August Girmes, comers., Crefeld; Carl Scuzt, comersant, Rusciuk; Iosef Műsica, inginer, Rusciuk; R. Weisehs, fabricant, Reichenberg; Max Schirabel, fabricant, Reichenberg.

Hotel Universal: Stănciulescu, comersant, Ialomiţa; Ida Fridman, liber, Ploieştĭ; Locot. Slăvescu, militar, Olt; Rogalimos, arendaş, Călăraşĭ; Munteanu, arendaş, Braşov; M. Policronie, arend., Slatina.

Noutăţĭ literare şi ştiinţifice

Aŭ apărut şi se pot găsi în sala noastră următoarele noutăţĭ:

Enrico Ferri Les criminels dans l'art et la littérature Leĭ 2.50

E de Roberty Le psychisme social Leĭ 2.50.

Albert Métin Le socialisme en Angleterre Leĭ 3.50.

Charles Andler Les origines du socialisme d'état en Allemagne Leĭ 7

Emile Durkheim Le suicide. Etude de sociologie Leĭ 7.50.

D-r Legrain Des anomalies de l'instinct sexuel, et en particulier des inversions du sens génital Leĭ 2.

Fr. S. Nitti La population et le système social Leĭ 7.

Georges A. Mandy Les étrangers devant la justice en droit international privé Leĭ 4.

Ch. Antoine Cour d'économie sociale Leĭ 9.

Th. Funk Brentano La science sociale, Morale politique Leĭ 7.50.

Fridtjof Nansen Vers le pole, un volum cu 200 ilustraţiunĭ după fotografiile şi desemnele exploratoruluĭ Leĭ 10.

Fr. H. Giddings Principes de sociologie Leĭ 8.

Mortillet Formation de la nation française Leĭ 6.

Louis Frank La femme contre l'alcool Leĭ 4.50.

D-r Laupts Perversion et perversité sexuelles Leĭ 7.

I. Michelet L'amour, la femme Leĭ 7.50.

Frédéric Masson Napoléon et sa famille Leĭ 7.50.

Victor Basch Essai critique sur l'esthétique de Kant. Collection historique des grands philosophes Leĭ 10.

Th. Ribot L'évolution des idées générales Leĭ 5.

Max Nordau Psycho-Physiologie ou génie et du talent Leĭ 2.50.

F. Appy Trois milliards de francais ou la solution des questions politiques, sociales, philanthropiques et de population Leĭ 5.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate

VIENA	
Napoleonul Fl.	9.52
Rubla	127.37
Credit. Austalt.	365.25
Cred. fonc. austr	464.
» ungar.	398.
Drum fier austr.	348.20
Lombards.	87.70
Alpines.	134.70
Losurĭ turceştĭ	63.70
Rentă perp. austr	102 25
» arg.	102.30
» aur	124.
» ungară	122.60
Francofurt	
Renta Rom. 5% Fl.	101.60
» » 4%	88 80
BERLIN	
Napoleonul	16.18
Rubla	216 75
Disconto.	204 10
Schimb- Londra	20.29
» Paris	80.90
» Amsterdam	168.40
» Viena	169.
» Belgia	80.60
» Italia	76.40
Rer. Rom. 5% Fl.	101.40
» 1890 4%	90 40
» 1891 4%	—
» 1896 4%	90.30
Imp. mun. Bucur.	101 25
PARIS	
Banca Otomană	593.50
Losurile Turceştĭ	115.50
Impr. Egyptian	—
» Helenic	—
Drum de fier austr.	746.
Alpines.	293.
Renta Fran. 3½	107.85
» » 3%	105.02
Ren. Romînă 5%	101.90
» 4%	91.75
» 1896 4%	—
Ren. Italiană	94.57
» Ungară	—

din Bucureşti

7/19 August 1897.

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă. leĭ	108½
6% » amor. 1881	102
5% » » (Im. 1892	101
5% » » din 1893	101
5% » » 1894 int.	96¼
4% » » (Im. 32½ milioane	88¾
4% » » (Im. 50 milioane)	89¾
4% » » (Im. 274 milioane)	90½
4% » » (Im. 45 mil.) 1891	89¾
4% » » (Im. 120 mil.) 1894	89¾
4% » » (Im. 90 mil.) 1898	89¾
5% » C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
6% Oblig. Stat (Conv. rurale)	101½
10 Oblig. Casei Pensiinil. a 300 leĭ	—
Imprumuturĭ de oraşe	
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1883 leĭ	97½
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1884	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1888	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1890	98½
Idem Idem 1895	96½
Imprumuturĭ de Societăţĭ	
5% Scr. fonc. rurale leĭ	92¼
5% » » urb. Buc.	89¾
5% » » » Iaşĭ	85¾
Acţiunĭ	
Banca Naţ. Romînieĭ leĭ	—
Banca Agricolă	—
Banca Romînieĭ	—
Soc. asig. Dacia-Rom.	—
» » Naţională	—
» » reas. Patria	—
» rom. con. In...	—
» de B... arade.	—
» Zetea	—

Fournier de Flaix L'impot dans les diverses civilisations Leĭ 7.50.

Frédéric Dillaye La pratique en Photographie Leĭ 4.

Frédéric Dillaye Les nouveautés photographiques Leĭ 2.

Louis Defert L'enfant et l'adolescent dans la société moderne Leĭ 2.

James Fillis Principes de dressage et d'équitation, un volum de 450 paginĭ şi cu multe ilustraţiunĭ Leĭ 12.

Léon Say Finances publiques, Liberté du commerce Leĭ 3.

3,25

Următoarele noutăţĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor —graţie unuĭ aranjament cu o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, preţul edituret din Paris:

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediţie ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. Recomencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediţie ilustrată leĭ 3.25.

Fernand Vaudérem. Les deux rives leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. La Fédor pages de a vie leĭ 3.25.

Catulle Mendès. La première maitresse leĭ 3.25.

Marie Anne de Bovet. Partie du pied leĭ 3.25.

Pentru provinciĭ să se adaoge pentru porto.

Sinuciderea din Brăila

(Corespondenţă particulară a „Adevěruluĭ")

Ierĭ pe la orele 2 şi jum. p. m., aflîndu-mă în faţa Confiserieĭ Universelle, am auzit de odată ţipetele şi vaietele a maĭ multor femeĭ carĭ tocmaĭ atuncĭ aŭ aflat trista şi sfîşietoarea ştire că soţul, ginerele şi cumnatul lor David Blechner a fost găsit strangulat în podul caseĭ Ralli, în care se afla clubul condus de el precum şi Confiserie Universelle, restaurantul francez etc, etc.

David Blechner a dispărut de Duminică orele 4 p. m. şi probabil că la acest timp s'a urcat în pod unde s'a sinucis spînzurîndu-se de un stîlp.

Dispariţiunea sa a produs pînă Marţĭ dimineaţă bănuiala că a fugit din cauza stăreĭ încurcate în care se afla prin datoriile contractate, însă în urma uneĭ presimţirĭ a soacreĭ sale a fost căutat de servitorĭ în pod şi găsit strangulat.

Autorităţile fiind avisate, Domnul procuror local şi medicul primar aŭ venit imediat la faţa locului unde aŭ constatat cazul.

FOIŢA ZIAR. ADEVĚRUL"

15

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea întîia

AFACERE CLASATA

CAP. IX

Hîrtiĭ vechĭ, Gazete vechĭ.

„Ea nu observă nimic neobicinuit în anticameră, nicĭ în sala de mîncare. Atuncĭ, pătrunzînd în salon zări pe Suzana Bloch întinsă de-a lungul pe-o canapea. Tînăra femeie era îmbrăcată cu un mantel de muselină plin cu dantele. Avea ochiĭ deschişĭ, figura calmă, gura surîzătoare. Una din mîinile sal atîrna la întîmplare, cea-l'altă era aşezată pe piept în dreptul inimeĭ.

„Femeia Jeandron o atinse. Corpul era ţeapăn şi rece ca ghiaţa. Inspăimîntată, portăreasa strigă ajutor. Veciniĭ alergară. Unul din eĭ scoborî apoĭ în toată graba pentru a se duce la biuroul comisaruluĭ de poliţie din Fauburg-Montmartre spre a informa pe d. Lasnier de ceea ce se petrecuse.

„Acest magistrat se transportă imediat în strada Lamartine, întovărăşit de un doctor.

„Acest din urmă nu putu de cît să constate moartea Suzaneĭ Bloch.

„D. Lasnier, din partea sa, constată că dulapul din camera de culcare — în care această fată îşĭ incuia valorile, baniĭ şi bijuteriile — fusese forţat şi răscolit în lăuntru peste tot. Scrinurile carĭ conţinuseră bijuteriile eraŭ goale. Asemenea era gol şi portofoliul în care tînăra femeie îşĭ ţinea bonurile, cum gol era şi lădicioara de oţel, cu un zăvor zis de siguranţă, unde dînsa îşĭ punea aurul înainte de-a'l preface în bilete de bancă.

„Comisarul interogă, maĭ întîĭ, pe portăreasă şi pe vecinĭ.

„Aceştia n'auziseră nimic anormal la fata Bloch.

„Portăreasa declară că locatara sa se întoarse puţin după miezul nopţeĭ, bătînd într'un chip particular eĭ, ca de obiceĭ de alt-fel, la ferestruia odăieĭ care permite să se afle persoanele carĭ urcă scara.

„Dar după miezul nopţeĭ, gazul fiind stins şi drumul pe scară devenind cu totul întunecos, femeia Jeandron nu putu să precizeze dacă Suzana era singură saŭ însoţită de cine-va.

„Cu toate astea, tînăra femeie nu intrase singură.

„Intr'o scrumelniţă, aşezată pe o mescioară din mijlocul salonuluĭ, se afla nişte scrum provenit de la o ţigară pe treĭ sferturĭ fumată.

„Or, fata Bloch nu fuma; ea nu primise nicĭ o vizită în timpul zileĭ şi femeia Jeandron afirmă că, făcînd menagiul dimineaţa, ea curăţise cu îngrijire scrumelniţa, în care nu era de cît puţin praf.

„Insoţitorul defuncteĭ trebuie să fi eşit înainte de-a se face ziua.

„Cînd a trecut pe dinaintea odăieĭ, el bătu, după cum văzuse că face Suzana, la ferestruia portăreseĭ pentru a trage de cordon şi aceasta îĭ deschise cu atît maĭ puţină neîncredere cu cît ştia că la această oră în toate dimineţile, iese unul dintre locatariĭ caseĭ, şef al serviciuluĭ măturătorilor.

„Prefectura poliţieĭ şi parchetul fiind avizate, procurorul imperial, judecătorul de instrucţiune şi şeful siguranţeĭ sosiră către amiazĭ în strada Lamartine şi, la rîndul lor, procedară la o minuţioasă examinare a locurilor, cum şi la interogatoriul diverşilor martorĭ.

„Pînă în prezent nu s'a descoperit nimic care să fie de natură a arunca o lumină oare-care în acest mister.

„Asasinul — dacă cum-va asasin a fost — n'a lăsat la plecare nicĭ o urmă care să poată călăuzi investigaţiunile justiţieĭ.

„Cadavrul feteĭ Bloch a fost transportat, la orele două, la morgă, unde va fi supus astăzĭ la autopsie."

B

Concluziunile procesuluĭ-verbal de autopsie redijat de doctoriĭ Bonardel şi Charlieu.

. . . .

. . . .

. . . .

„In rezumat, din examenul şi operaţiunile al cărora detaliŭ precede, se învederează că moartea feteĭ Suzana Bloch n'ar putea fi atribuită la nicĭ unul din accidentele conjecturate maĭ înainte — apoplexie, congestie pulmonară saŭ ruptură d'anevrism — cu atît maĭ mult vreuneĭ alte cauze presupuse naturală.

„Ea ni se pare a fi rezultatul absorbireĭ vre-unuĭ toxic cu un efect fulgerător, aşa ca acidul prusic saŭ acidul cianhidric.

„Starea maĭ sus anunţată a organelor subiectuluĭ în cercetare — carĭ vor fi, ce alt-fel, analizate maĭ la urmă, spre a stabili prezenţa, natura şi proporţiile exacte ale acesteĭ toxic — ne autoriză a admite această opiniune.

„Naşte întrebarea acum: această absorbire a fost ea voluntară saŭ forţată?

„Cu alte cuvinte, ne aflăm noi în prezenţa uneĭ sinuciderĭ saŭ a uneĭ crime?

„Prima din aceste ipoteze ni se pare că trebuie a fi înlăturată în virtutea faptelor relevate de instrucţiune.

„Otrava care a omorît pe fata Bloch trebuia să fie, într'adevăr, conţinută într'un vas oare-care: sticlă, pahar, ceaşcă, toc saŭ cutie, şi acţiunea eĭ este atît de omorîtoare, atît de repede, atît de instantanee, în cît biata fată desigur nu a avut timpul de a face să dispară această sticlă, acest pahar, această ceaşcă, acest toc...

„Or, nicĭ unul din aceste obiecte nu s'a găsit la ea, nicĭ lîngă ea, nicĭ în camera unde zăcea cadavrul, nicĭ în cele-l'alte camere carĭ compun apartamentul.

„O dată crima admisă, a fost ea consumată cu violenţă saŭ prin surpriză? Adică, substanţa care a hotărît moartea a fost ea întrebuinţată victimeĭ pe corp apărat de aceasta, saŭ într'un chip care nu-ĭ permitea de loc să presupuie teribilul efect? Aceasta din urmă supoziţie este, ce e drept, singură acceptabilă.

„Totul militează în defavorul ideieĭ de violenţă: poziţia cadavruluĭ pe canapea, expresia trăsăturilor defuncteĭ, lipsa tuturor urmelor de luptă pe întreaga sa persoană, în vestmintele şi în starea locurilor aşa cum ne-a fost comunicată prin comisarul de poliţie.

„In consecinţă, noĭ, subsemnaţiĭ etc., etc."

(Iscăliturile)

C

Ecoŭ din Charivari, *din numărul din 16 Iunie.*

„Mediciĭ sînt ca şi bărbaţiĭ; eĭ mă fac să rîd în tot-d'a-una. Aţĭ citit în *Gazette des Tribunaux* concluziunile procesuluĭ-verbal al autopsieĭ, semnat de doctoriĭ Bonardel şi Charlieu, în afacerea din strada Lamartine.

„Nu vom releva de cît un punct din acest savant (?) *factum*:

„Aceştĭ domnĭ mi se par foarte convinşĭ că, oare-carĭ otrăvurĭ, pentru a putea produce efectele lor, trebuiesc înghiţite — în sensul literal şi precis al cuvîntuluĭ.

(Va urma)

In haînele sinucisuluĭ David Blechner s'aŭ găsit maĭ multe scrisorĭ adresate neveste, cumnatuluĭ, asociatuluĭ şi procuroruluĭ.

Din toate aceste scrisorĭ reese că Blechner văzînd dezastrul financiar la care l'a adus grandioasa sa întreprindere şi exploatarea cămătarilor precum şi ruinarea farmacistuluĭ K. prin girurĭ în valoare de leĭ 180,000, s'a hotărît să moară.

*

David Blechner, de profesie zugrav de case, forte inteligent, se lăsase încă de mult de meseria sa, şi cu concursul maĭ multor capitalişti a înfiinţat „clubul regal".

„Clubul regal" a început a funcţiona subt auspiciile cele maĭ bune într'o frumoasă dar modestă clădire. Peste scurt timp însă, casa Ralli, unde deasemenea a fost un club, a fost distrus prin un foc şi după un timp de aproape doĭ anĭ reclădit într'un stil foarte grandios.

David Blechner, un om cu tendinţe marĭ, încurajat de succesul săŭ, s'a decis a lua pe un termen de zece anĭ clădirea Ralli, partea de sus, coprinzînd apartamentele clubuluĭ, hoteluluĭ şi teatruluĭ precum şi restaurantuluĭ în curte pe un preţ de leĭ 75,000 anual rămînînd pe seama sa reparaţiunile necesare.

Pentru aceste lucrărĭ Blechner a cheltuit împreună cu introducerea lumineĭ electrice peste 500,000 leĭ, ajutat fiind de maĭ mulţĭ membri fondatorĭ aĭ clubuluĭ cu vr'o 150,000 leĭ, rămînînd ca restul lucrărilor să'l plătească în rate, amortizîndu-l ast-fel încetul cu încetul.

*

Cămătariĭ în frunte cu faimosul Aizig Mendel, ştiind că Blechner dispune de mijloace foarte restrînse, îĭ fac diferite propunerĭ avantagioase la început, încurajînd pe Blechner la diferite îmbunătăţirĭ a întreprindereĭ sale.

Blechner, recunoscînd intenţiunile cămătarilor, recurge chiar, în bună credinţă, la girurile farmacistuluĭ K. Amîndoĭ odată atraşĭ în cursă, cămătariĭ încep să le ia dobînzĭ de 24 pînă la 80 la sută pe an pentru împrumuturile făcute.

David Blechner, căutînd în continuu a găsi mijloace pentru a scăpa de cămătarĭ, a plătit orĭ-ce dobînzĭ ĭ-aŭ impus cămătariĭ, sperînd că va putea să formeze un consorţiŭ care va prelua întreaga întreprindere, lăsîndu-l pe el ca director.

Acuma 5 zile Blechner a spus unuĭ amic că numaĭ luĭ Aizig Mendel a plătit în 18 lunĭ 60,000 de leĭ dobînzĭ!

Şi de notat e că capitalul împrumutat de acest Aizig Mendel nu atingea suma de 60,000 leĭ plătită de Blechner ca dobînzĭ.

In oraşul nostru emoţiunea este atît de mare, în cît viaţa acestuĭ bandit Aizig Mendel este în pericol, căcĭ victimele luĭ sînt foarte numeroase.

*

Manoperile acestuĭ bandit Aizig Mendel aŭ fost publicate în ziarele din Brăila cînd s'aŭ arătat sentinţele şi certificatele tribunaluluĭ Vasluĭ cum că Mendel a fost întemniţat pentru spargerĭ, falşurĭ şi ca complice la falimente frauduloase.

Aizig Mendel este cel maĭ mare criminal şi sinucisul David Blechner nu este de cît victima luĭ.

*

David Blechner a lăsat în urma sa o numeroasă familie în cea maĭ neagră mizerie; se speră însă că elita societăţiĭ membriĭ clubuluĭ regal va avea grijă pentru existenţa aceşteĭ grele încercate familiĭ.

„Clubul regal" este actualmente închis. Pînă la regularea afacerilor se vorbeşte de formarea unuĭ consorţiŭ care va continua exploatarea.

Alfred Grass

Pentru gospodine

Covrigĭ cu vanilie.—Prepară un aluat din: 140 grame făină, 140 grame candel şi vanilie, 2 gălbenuşurĭ de ouă fierte vîrtos şi 2 ouă proaspete. Facĭ covrigĭ micĭ de tot din acest aluat, ungĭ cu ouă, presarĭ pe eĭ zahăr făcut mărunt şi-ĭ cocĭ.

Gastr.

MODE

Toaletă pentru tinere

Rochia foarte simplă; bluza din treĭ pliurĭ alternînd cu entre-deurĭ, mînecile prevăzute cu epolete. Gulerul, funda şi cingătoarea sînt din mătase roza. Pălăria garnisită cu pene.

Laura

Revista cărţilor

La revue socialiste din Paris are următorul sumar pe luna August:

La politique extérieure de la troisième Republique, Paul Louis; *La fin de l'Immobilisme chinois*, Albert de Pouvourville; *Testament du dix-neuvième siècle* (La Littérature et la Société), Rioux de Maillou; *Croquis de Londres* Paul Buquet; *De la Cité socialiste*, Pierre Deloire; *La Légende anarchiste* (Les Origines chrétiennes), Auguste Chirac; *Revue de la Presse étrangère*, Pierre Boz; *La Question sociale devant les Corp élus*, dr. Delon; *Revue des Revues*, Paul Lagarde; *Chronique musicale*, I. G. Prod'homme; *Mouvement social*, Adrien Veber; *Revue de Livres*, M-me Georges Renard.— Felice Momigliano.—P. B.; *Buletin bibliographique*, Albert Livet; *Courrier des Théâtres*, Valery Hermay.

In depozit în *Sala noastră de depeşĭ*.

Starea civilă

Declaraţiĭ de căsătorie

Vasile I. Marin, cu D-ra Raliţa P. Salvaragin; Emanoil Muntescu, cu D-ra Ruhala Haim Rosenberg; Ioan D. Ştefănescu, cu D-ra Maria Pavel Marcovicĭ; Gheorghe Cervinschy, cu D-ra Iohana Stefan Kampez; Adolf Ghimgold, cu D-ra Reiza Bucium; Iosif Bizanţie, cu D-ra Elena Dumitrescu; Stan M. Bădescu, cu D-ra Lucreţia N. Deacu; Tache Pîrvănescu, cu D-ra Dumitrana Petrovicĭ; Constantin Mironescu, cu D-ra Mariţa Anton; Mihalache Alexandrescu, cu D-ra Ludvica Nicolae Popa.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2908
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 10 August inclusiv.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 126 —

GORON

Destăinuirile unuĭ poliţist

II.—In Crimă

CAP. VII

Papagalul luĭ Totor

In sfîrşit trenul se anunţă.

Soseşte.

Eŭ stam împreună cu agentul lîngă comisarul central din Angers şi cîţĭ-va agenţĭ de acolo în sala prin care trebuiaŭ să treacă toţĭ călătoriĭ.

Trenul care venea de la Bordeaux pentru bîlciŭ e plin.

Trecea lume după lume şi cărbunarul nu făcea nicĭ un semn.

M'am întors de maĭ multe orĭ spre el.

Răspundea:

— Nu văd nimic.

In sfîrşit depărtaţĭ de ceĭ-l'alţĭ călătorĭ se ivi un grup de treĭ inş, carĭ păreaŭ a fi negustorĭ de caĭ

Se uĭtaŭ în toate părţile.

Căutaŭ pe cine-va.

Mă uitaĭ la cărbunar.

Ochiĭ îĭ aruncaŭ scînteĭ.

Era aşa de emoţionat în cît nu putea vorbi.

Imĭ făcu un semn din cap.

Semnul zicea:

— Da.

Venisem să arestez un om.

Aveam înainte'mĭ treĭ.

Atît maĭ bine.

N'aveam vreme să maĭ întreb pe cărbunar care era Victor.

Făcuĭ un semn.

Agenţiĭ se aruncară asupra celor treĭ inşĭ.

Intr'o clipă eraŭ legaţĭ.

Doĭ dintre eĭ însă se zbătură cumplit.

Aceasta mă făcu să mă gîndesc că cel puţin doĭ eraŭ vînat bun.

Fuĭ silit să'ĭ dezbrac ca să le caut buletinele de bagaje.

Tot nu le găsiĭ.

Le înghiţiseră.

Cel care să lăsase să fie arestat fără să se opuie, era un om de vre'o 45 de anĭ, roşu la faţă.

El nu se zbătu de fel.

Imĭ zise liniştit.

— D-le Goron, eŭ te cunosc din nume, ştiŭ că ocroteştĭ pe oamenĭ cinstiţĭ împotriva hoţilor.

„Iţĭ jur că nu cunosc pe aceĭ oamenĭ cu carĭ m'am întîlnit în tren.

Dar n'aveam vreme să l'ascult.

Chevalier cînd se văzu prins, îşĭ căpătă repede sîngele rece.

Se scuză că se luptase.

Apoĭ scoase un portofoliu.

Căută în el scoase nişte hîrtiĭ şi mi le întinse zicînd:

— Vă înşelaţĭ Iacă dovada.

Imĭ dădu hîrtiile cu numele Felix Crouzet.

De data asta nu mă maĭ puteam îndoi.

Iĭ zisei:

—Draguĭ meŭ te-aĭ dat singur de gol. Ştiŭ că hîrtiile cu numele Felix Crouzet sînt furate... Iacă şi proba.

Şi îĭ arătaĭ sarisoarea luĭ.

Plecă capul încremenit.

Se întrebă oare complicele săŭ îl trădase?

Cel'alt, care se luptase cu agenţiĭ nu voi să spuie cine era.

Tăgăduia că cunoştea pe ceĭ-l'alţĭ doĭ.

Despre cel liniştit presimţeam că şi el era tot din aceaşĭ societatea.

Cu toate vorbele luĭ nu mă putu convinge că nu'ĭ cunoştee.

In acelaş timp cu cît mă uitam maĭ bine la capul luĭ roşcodan cu atît îmĭ ziceam:

— Eŭ îl cunosc pe ăsta! L-am maĭ văzut!

Memoria îmĭ era bună pe vremea aceia.

Totuşĭ nu'mĭ aduseĭ aminte unde îl maĭ văzusem.

După ce călatoriĭ ceĭ-l'alţĭ îşĭ scoaseră bagajele maĭ rămaseră treĭ cufere şi o cutie de pălărie pe carĭ nu le reclamase nimenĭ.

In cutia de pălărie se afla o pălărie cu iniţialele F. C.— Felix Crouzet numele cel noŭ a luĭ Chevalier.

In fie-care cufăr găsirăm mersul trenurilor şi hîrtiĭ cu diferite nume.

In al luĭ Crouzet se afla un portofoliŭ şi nişte hîrtiĭ ce furase în ajun de la un negustor de grîne dintr'un oraş din Bretania.

Pe cînd sfîrşeam cu Chevalier, mă uitam cu coada ochiuluĭ la cel de al treilea pungaş care sta liniştit pe un scaun în biroul comisaruluĭ, unde se petrecea scena.

Arunca asupra luĭ Chevalier nişte privirĭ aşa de dispreţuitoare în cît altul, maĭ puţin obicinuit cu lucrurile acestea, s'ar fi înşelat.

Spusese că 'l cheamă Gotine şi că venise ca să cumpere o casă ce văzuse anunţată în ziare.

Eŭ mă întrebam mereŭ:

— Unde dracu l-am maĭ văzut pe ăsta?

De o dată mă pomenesc cu el că 'mĭ zice:

— D-le Goron, de oare-ce mă bănuieştĭ că sînt complice cu nişte oamenĭ carĭ nicĭ nu ĭ-am maĭ văzut am să-ţĭ fac o mărturisire care mă costă.

— Ah! întrebaĭ eŭ, aĭ maĭ fost condamnat?

— Da, de mult, dar mă întreb dacă păcatul meŭ din tinereţe...

— Ce aĭ făcut? îl întrerupseĭ eŭ.

— Să vă spun.

— Te rog...

— Eram copil aproape; abia de 16 anĭ şi locuĭam într'o vilă a tatiĭ în Bretania. Mă jucam cu camaraziĭ pe cîmp. Intr'o zi trecură nişte gîşte; alergarăm după ele şi prinseĭ una. Am sugrumat'o şi am mîncat'o cu toţiĭ seara. Am fost osîndit pentru aceasta la o amendă pe care a plătit'o tata.

Istoria mi se păru extra-ordinară.

Intrebaĭ:

— In ce oraş locuieştĭ, şi ce referinţe îmĭ poţĭ da?

— Locuiesc la Rennes şi puteţĭ avea amănunte asupra mea, de la D-na Blanche D. proprietara la care staŭ.

Rennes!... Blanche D...

Mă luminaĭ.

Văzuĭ pe cel care se afla înaintea mea, cu 18 anĭ înainte, cu un corn de vînătoare după gît, cu o caschetă de catifea în cap umblînd prin Rennes, oraşul meŭ natal, într'un elegant tilbury alăturĭ de o damă groasă blondă.

Şi pe femeia aceasta o cunoştea toată lumea.

Era directoarea uneĭ case ospitaliere vestite pe atuncĭ în capitala Bretanieĭ.

Incepu să rîd.

Iĭ mulţumiĭ că 'mĭ adusese aminte.

— Aĭ fost şi este încă fără îndoială un bărbat dintre ceĭ pe carĭ îĭ întreţin femeile... om puţin recomandabil... De aceia nu 'ţĭ daŭ drumul pînă nu voĭ face cercetărĭ asupra d-tale.

Gotine plecă capul.

Nu zise nimic.

Plecă la Paris cu Chevalier şi cu cel ce nu voise să spuie cine era.

Aflarăm pe urmă că acesta, unuĭ D., era căutat de un parchet de provincie pentru un şir de hoţiĭ.

Gotine fusese condamnat de maĭ multe orĭ.

O dată fusese condamnat la zece anĭ de reclusiune.

Cu banda aceasta atrase atenţia lumeĭ asupra uşurinţeĭ cu care se pot vinde la Londra, titlurile furate.

Aceasta e un o din cestiunile de poliţie cele maĭ interesante şi una din cele de carĭ ma'm ocupat maĭ mult.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE Tipografia ziaruluĭ «Adevěrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann. Dresda